

อาณาจักร พันธสัญญา และสารบบของพันธสัญญาใหม่

บทเรียนที่ 3

พันธสัญญาใหม่

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย คอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)
เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายรอบโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดีย ไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยุคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวิดีโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา

www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
การปกครองแผ่นดินของพระเจ้า.....	1
ตัวแทนพันธสัญญา	2
พระคัมภีร์เดิม	2
พันธสัญญาใหม่	4
นโยบายอันเหมาะสม	5
พระคัมภีร์เดิม.....	5
พันธสัญญาใหม่.....	6
พัฒนาการแบบชีวภาพ	9
พระคัมภีร์เดิม.....	9
พันธสัญญาใหม่.....	10
พลวัตของปฏิสัมพันธ์	13
พระกรุณาธิคุณของพระเจ้า	14
พระคัมภีร์เดิม.....	14
พันธสัญญาใหม่	15
บททดสอบเรื่องความรักภักดี.....	18
พระคัมภีร์เดิม.....	19
พันธสัญญาใหม่	20
ผลลัพธ์.....	23
พระคัมภีร์เดิม.....	23
พันธสัญญาใหม่.....	24
สรุป	27
วิทยาการ	28
อภิธานศัพท์	29

[หมายเหตุ: บทเรียนนี้กล่าวถึง “Testament” และ “Covenant” คู่ขนานกันไป ในภาษาไทยปัจจุบัน ทั้งสองคำถูกแปลว่า “พันธสัญญา” ทั้ง ๆ ที่ความหมายแตกต่างกัน เพื่อลดความสับสน ผู้แปลขออนุญาตใช้คำว่า “พระคัมภีร์เดิม” และ “พระคัมภีร์ใหม่” เพื่อหมายถึง “Old Testament” และ “New Testament” ตามลำดับ และใช้คำว่า “พันธสัญญา” เพื่อหมายถึง “Covenant” เท่านั้น]

อาณาจักร พันธสัญญา และสารบบของพันธสัญญาใหม่

บทเรียนที่ 3

พันธสัญญาใหม่

บทนำ

ท่านเคยสังเกตวิธีที่ผู้ติดตามพระคริสต์ใช้สำนวนคล้ายคลึงกันในหลายแนวทางแตกต่างกันไหม? แน่นอน นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้นกับคำว่า “พันธสัญญาใหม่” เราถามตามอย่างพระเยซูว่า “ด้วยนี้ คือ พันธสัญญาใหม่” ทุกครั้งที่เราประกอบพิธีมหาสนิท และหลายคริสตจักรท้องถิ่นทั่วโลกจะมีชื่อที่ประกอบด้วยคำว่า “พันธสัญญาใหม่” แต่ถ้าท่านถามคริสเตียนส่วนใหญ่ว่า “พันธสัญญาใหม่คืออะไร?” ท่านคงได้รับคำตอบแตกต่างกันมากมายเท่าจำนวนคนที่ท่านถาม บางครั้งความแตกต่างเหล่านี้อาจไม่สำคัญมาก แต่จากที่เราจะได้เห็นในบทเรียนนี้ แนวคิดเรื่องพันธสัญญาใหม่มีอิทธิพลต่อผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่อย่างมาก จนเราอาจกล่าวถึงหลัก ศาสนาของพวกเขาก็คือ “ศาสนาแห่งพันธสัญญาใหม่” และด้วยเหตุนี้เอง เราจำเป็นต้องทำทุกสิ่งเพื่อเข้าใจว่าพันธสัญญาใหม่นั้นคืออะไร

นี่คือบทเรียนที่สามในชุดเรื่อง “อาณาจักรและพันธสัญญาในพระคัมภีร์ใหม่” เราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “พันธสัญญาใหม่” ในบทเรียนนี้เราจะสำรวจว่าผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่พึ่งพาแนวคิดเรื่องพันธสัญญาใหม่อย่างไร เพื่อก่อร่างมุมมองบางประการทางศาสนาที่สำคัญที่สุดของพวกเขา

บทเรียนของเราจะแบ่งเป็นสองส่วนหลัก ส่วนแรกจะศึกษาว่า พันธสัญญาใหม่แสดงลักษณะพิเศษของการที่พระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์อย่างไร ส่วนที่สองจะสำรวจว่า พันธสัญญาใหม่เปิดเผยพลวัตบางประการของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและคนของพระองค์อย่างไร ให้เราเริ่มต้นที่การที่พระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์โดยผ่านพันธสัญญาใหม่

การปกครองแผ่นดินของพระเจ้า

คำภาษาฮีบรูที่เรามักแปลว่า “พันธสัญญา” ก็คือ “เบ-ริธ” (“berith”) ในพระคัมภีร์ฉบับเซปตัวจินต์ หรือพระคัมภีร์เดิมฉบับภาษากรีก คำภาษาฮีบรูนี้ถูกแปลด้วยคำว่า “ดีอาเทเก” (“diatheke”) ซึ่งปรากฏว่าถูกใช้สำหรับคำว่า “พันธสัญญา” ในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย ทั้งคำว่า “เบ-ริธ” และ “ดีอาเทเก” มีนัยยะว่า “ข้อตกลงหรือสัญญาอันหนักแน่น” ในพระคัมภีร์ เราเห็นคำมั่นสัญญาระหว่างมิตรสหาย เรายังได้เห็นคำมั่นสัญญาระหว่างกษัตริย์และพลเมืองของพระองค์ รวมทั้งระหว่างกษัตริย์ด้วยกัน และพระเจ้าก็มีคำมั่นสัญญากับประชาชนและประชาชาติต่าง ๆ ในบทเรียนนี้ เราจะมุ่งความสนใจไปที่พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชาชน โดยเฉพาะพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้าในองค์พระคริสต์

เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่เราต้องรู้ว่า ก้าวสำคัญที่สุดก้าวหนึ่งที่จะเข้าใจพันธสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์นั้น เกิดขึ้นในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 ในช่วงเวลานั้น นักวิชาการมากมายเริ่มเปรียบเทียบพันธสัญญาในพระคัมภีร์กับเอกสารโบราณชุดหนึ่งที่พบในภูมิภาคตะวันออกใกล้ ซึ่งมักเรียกว่า “สนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครอง และรัฐบาลการ” เอกสารเหล่านี้คือสนธิสัญญาระหว่างประเทศท่ามกลางชนชาติต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ในสนธิสัญญาเหล่านี้ รัฐผู้ปกครอง หรือกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่า

ปกครองอาณาจักรโดยผ่านสนธิสัญญากับรัฐบาลการ หรือเหล่ากษัตริย์ได้อำนาจของพระองค์ ตามที่เราจะได้ศึกษา ความคล้ายคลึงกันระหว่างพันธสัญญาในพระคัมภีร์และสนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลการเหล่านี้ ทำให้เห็นได้ชัดว่าพันธสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์นั้น เป็นหนทางหลักของพระองค์ในการบริหารกิจการต่าง ๆ

สนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลการก็คือข้อตกลงระหว่างจักรพรรดิผู้มีอำนาจเหนือกว่าและกษัตริย์ผู้มีอำนาจด้อยกว่า

ของแผ่นดินของพระองค์

ในพระคัมภีร์เดิม โดยเฉพาะในหนังสือปฐมกาล เราได้เห็นสนธิสัญญาสองประเภทที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นในพระคัมภีร์ ประเภทแรก เราเห็นสิ่งที่เราเรียกว่า “สนธิสัญญาแบบเสมอภาค” ระหว่างคนสองคนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน อำนาจเท่ากัน โดยทั้งสองบรรลุข้อตกลงอันเป็นประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่าย เราเห็นสิ่งนี้ได้จากตัวอย่างของอับราฮัมและอานันิมเลค ... สนธิสัญญาประเภทที่สองที่เราเห็นก็คือสิ่งที่บางคนในตะวันออกใกล้ยุคโบราณเรียกว่า “สนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลการ” ซึ่งมักทำขึ้นระหว่างรัฐที่มีอำนาจไม่เท่ากัน นั่นคือรัฐหนึ่งเข้มแข็งกว่าและยิ่งใหญ่กว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งโดยมากก็คือรัฐที่ได้ยึดครองและพิชิตประเทศของคุณเรียบร้อยแล้ว และความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองรัฐก็อบุคคลที่ยิ่งใหญ่กว่า หรือรัฐผู้ปกครอง จะได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งสิ้นจากรัฐบาลการ โดยทั่วไป รัฐผู้ปกครองจะบังคับให้รัฐบาลการต้องสวามิภักดิ์อย่างต่อเนืองกับรัฐผู้ปกครอง ... แต่รัฐบาลการก็จะได้รับผลประโยชน์เช่นกัน และนั่นก็คือการที่รัฐผู้ปกครองจะช่วยปกป้องรัฐบาลการในยามที่มีกองทัพมารุกราน หรือยึดครองทั้ง ๆ ที่ยังมีรัฐผู้ปกครองอยู่ ดังนั้น รัฐทั้งสองประเภทนี้จึงมีสัมพันธ์ภาพเชิงปกป้องซึ่งกันและกันด้วย

— ดร. ดาเนียล แอล คิม

จะว่าไป เรามักคิดถึงกษัตริย์ในฐานะที่เป็นทรราช และเจ้าชีวิตผู้มั่งคั่ง ซึ่งกดขี่พลเมืองของตนเอง แต่ในความเป็นจริง สถานภาพกษัตริย์ในบริบทตะวันออกใกล้ยุคโบราณในสมัยของพระเยซูและก่อนหน้านั้น ส่วนใหญ่แล้วอยู่บนรากฐานของแนวคิดเรื่องพันธสัญญา เราจึงมีหลักฐานของสนธิสัญญาโบราณต่าง ๆ ซึ่งในนั้น

กษัตริย์ หรือเจ้าชีวิต หรือสิ่งที่เราเรียกว่า “เจ้าผู้ครองนคร”

จะเข้าสู่ข้อตกลงกับบางคนที่กลายมาเป็นข้ารับใช้หรือข้าบรรณาการของเขา

และทั้งสองกลุ่มก็นิยามสัมพันธ์ภาพเช่นนี้ในลักษณะที่เจ้าชีวิตหรือเจ้าผู้ครองนครกำหนดเงื่อนไขชุดหนึ่ง

ซึ่งจะสามารถรักษาสัมพันธภาพนั้นไว้ โดยอาจะระบุทำนองนี้ว่า “ข้าจะปกป้องเจ้า ข้าจะมอบความไวพสุลย์แก่เจ้า

ข้าจะมอบอัครลักษณะแก่เจ้า เพื่อแลกเปลี่ยนกับการที่เจ้าร่วมมือกับข้าโดยการแบ่งปันผลผลิตจำนวนหนึ่งของเจ้า

โดยการมอบความภักดีแก่ข้า และโดยการไม่แสดงความภักดีใด ๆ กับกษัตริย์หรือเจ้าชีวิตองค์อื่นใด” ดังนั้น

จึงมีแนวโน้มที่จะเป็นสถานการณ์ต่างตอบแทนในลักษณะหนึ่ง

และหากเราเริ่มนึกถึงสถานภาพกษัตริย์และธรรมชาติของพันธสัญญาในแง่ของข้อตกลงในลักษณะนี้

สิ่งที่เราจะพบก็คือ ส่วนต่าง ๆ มากมายในพระคัมภีร์เดิมดูเหมือนจะมีลักษณะสอดคล้องกับกับองค์ประกอบต่าง ๆ

ของสนธิสัญญากับรัฐผู้ปกครองเหล่านั้นอย่างชัดเจน

— คุณแบรดลีย์ ที จอห์นสัน

เราจะศึกษาการปกครองแผ่นดินของพระเจ้าในสามประเด็นหลัก ก่อนอื่น เราจะพิจารณานัยยะสำคัญของตัวแทนพันธสัญญา สอง เราจะศึกษาว่าพันธสัญญาของพระเจ้านั้น ไปที่นโยบายอันเหมาะสมสำหรับแผ่นดินของพระเจ้าอย่างไร และสาม เราจะชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์อย่างไร โดยผ่านการพัฒนานโยบายพันธสัญญาของพระองค์ตามลักษณะชีวภาพ เราจะเริ่มต้นด้วยตัวแทนพันธสัญญาของพระเจ้า

ตัวแทนพันธสัญญา

ตามที่เราเข้าใจแล้วว่า

เจ้าประเทศราชในยุคโบราณปกครองอาณาจักรของพวกเขาโดยการทำสนธิสัญญากับกษัตริย์ที่มีอำนาจน้อยกว่า หรือรัฐบาล

กษัตริย์ของรัฐบาลเหล่านั้นเป็นตัวแทนชนชาติของคนและจัดการอาณาจักรของพวกเขาภายใต้อำนาจของรัฐผู้ปกครอง

ทำนองเดียวกัน

พระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์โดยกระทำพันธสัญญากับมนุษย์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกให้เป็นตัวแทนของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์

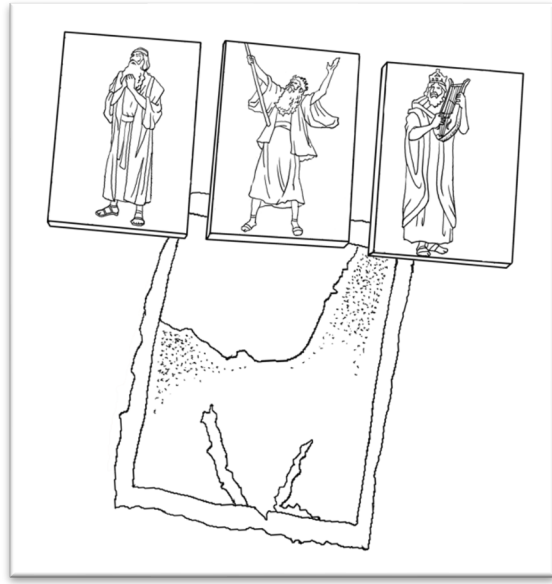
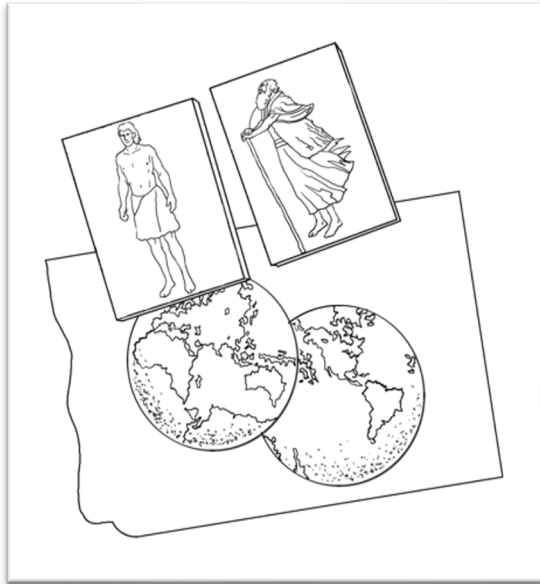
เพื่อให้เข้าใจความหมายนี้ ก่อนอื่นเราจะศึกษาว่าพระเจ้าทรงเลือกตัวแทนแห่งพันธสัญญาของพระองค์อย่างไรในพระคัมภีร์เดิม จากนั้น เราจะศึกษาพันธสัญญาใหม่ ให้เราเริ่มต้นที่พระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิม

ไม่ยากเลยที่จะเห็นว่าพระเจ้าทรงเลือกตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ทั้งปฐมกาล 1-3 และ โยเซฟา 6:7 บ่งบอกชัดเจนว่าพระเจ้ากระทำพันธสัญญาครั้งแรกในพระคัมภีร์กับอาดัม ปฐมกาล 6:18 และปฐมกาล 9:9-17

กล่าวถึงพันธสัญญาของพระเจ้ากับโนอาห์ และในปฐมกาล 15-17 พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัม อพยพ 19-24 ระบุว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเลือกโมเสสเป็นตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์ และท้ายที่สุด พระวาระหลายตอน เช่น สดุดี 89 และ 132 กล่าวถึงพันธสัญญาของพระเจ้ากับดาวิด

เมื่อพระเจ้ากระทำพันธสัญญากับพวกท่าน พระองค์ทรงทำงานกับบุรุษแต่ละคนแตกต่างกัน แต่ทุกคนก็เป็นตัวแทนของคนอื่น ๆ จำเพาะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเลือกโมเสสในการที่พระเจ้ากระทำการพิพากษาจากราชบัลลังก์ในสวรรค์ของพระองค์ พันธสัญญากับอาดัมและ โนอาห์อาจเรียกว่า “พันธสัญญาสากล”

พระเจ้ากระทำพันธสัญญาสากลกับอาดัมและโนอาห์ และพันธสัญญาแห่งชนชาติกับอับราฮัม โมเสส และดาวิด

เนื่องจากอาดัมและ โนอาห์เป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งปวงในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า พันธสัญญากับอับราฮัม โมเสส และดาวิด อาจกล่าวได้ว่าเป็น “พันธสัญญาแห่งชนชาติ” เพราะในพันธสัญญาเหล่านี้ บุรุษทั้งสามเป็นตัวแทนของชนชาติอิสราเอล รวมทั้งคนต่างชาติที่ถูกยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอลในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญานั้นด้วย

ให้เราคิดถึงตัวแทนแห่งพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิม เพื่อดูว่าพระเจ้าบริหารพันธสัญญาใหม่โดยผ่านตัวแทนแห่งพันธสัญญาอย่างไรบ้าง

พันธสัญญาใหม่

พระคัมภีร์ใหม่ระบุครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพระคริสต์ คือ ตัวแทนของพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าให้พระองค์มีส่วนร่วมในวิธีพิเศษเพื่อคริสตจักรของพระองค์ นั่นคือ ชาวเชื่อและชาวต่างชาติทุกคนที่พระเจ้าได้ผูกพันไว้กับพระคริสต์ ตามที่เราอ่านพบในฮีบรู 9:15:

พระคริสต์จึงทรงเป็นคนกลางของพันธสัญญาใหม่ เพื่อบรรดาผู้ที่ทรงเรียกนั้นจะได้รับมรดกนิรันดร์ซึ่งทรงสัญญาไว้ (ฮีบรู 9:15)

คำสอนคล้ายคลึงกันปรากฏในพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ เช่น โรม 8:34 และ 1 ทิโมธี 2:5-6

ความจริงที่ว่าพระคริสต์คือตัวแทนพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงเลือกสำหรับคริสตจักรช่วยให้เราเข้าใจลักษณะสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ ตามที่นักตีความพระคัมภีร์หลายคนได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่นั้น “มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง” กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ทุกมิติของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ผูกพันอย่างใกล้ชิดกับองค์พระคริสต์ และงานของพระองค์ แต่เหตุใดเรื่องนี้จึงเป็นความจริง? ตัวอย่างเช่น เหตุใดพระคัมภีร์ใหม่จึงสอนว่าเราต้องเชื่อในพระเยซูเพื่อได้รับความรอด? เหตุใดจึงต้องอธิษฐานและแสดงความเมตตาในพระนามของพระเยซู? เหตุใดคริสตจักรจึงถูกเรียกว่า “พระกายของพระคริสต์”? คำตอบนั้นชัดเจน ก็เพราะว่า พระคริสต์มีบทบาทเป็นศูนย์กลางในศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ เพราะพระเจ้าบริหารทุกมิติของชีวิตในพันธสัญญาใหม่โดยผ่านพระคริสต์ในฐานะตัวแทนของคริสตจักร ถ้ามองข้ามคุณลักษณะศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่นี้ไป ก็เท่ากับพลาดคุณลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของหลักศาสนศาสตร์นี้

เราได้เห็นแล้วว่า พระเจ้าปกครองแผ่นดินของพระองค์โดยผ่านตัวแทนแห่งพันธสัญญา และโดยเฉพาะพระคริสต์ในพันธสัญญาใหม่ บัดนี้ เราควรศึกษาคุณลักษณะที่สองของการบริหารแผ่นดินของพระเจ้า นั่นคือนโยบายอันเหมาะสมที่พันธสัญญาในพระคัมภีร์สถาปนาขึ้นสำหรับยุคต่าง ๆ ของประวัติศาสตร์พระคัมภีร์

นโยบายอันเหมาะสม

สนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลราชการทั้งสิ้นในวันออกไถ่ยุคโบราณมีหลายองค์ประกอบร่วมกันก็จริง แต่ก็มีที่แตกต่างกันหลายแนวทางด้วย นั่นเป็นเพราะสนธิสัญญาแต่ละฉบับมุ่งจัดการกับสัมพันธภาพระหว่างประเทศแต่ละประเทศที่แตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกัน เช่นเดียวกัน พันธสัญญาทั้งสิ้นของพระเจ้านี้มีลักษณะคล้ายกัน แต่นโยบายต่าง ๆ ของแต่ละพันธสัญญาก็ถูกออกแบบมาสำหรับประเด็นเฉพาะที่สำคัญในแต่ละช่วงของประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ด้วย

เพื่อให้เห็นว่านโยบายแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าเหมาะสมกับช่วงเวลาต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์อย่างไร เราจะย้อนไปดูพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิมอีกครั้งหนึ่ง และจากนั้นก็ดูนโยบายของพันธสัญญาใหม่ให้เราพิจารณานโยบายของพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมก่อน

พระคัมภีร์เดิม

ถ้าอ่านเงื่อนไขพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมอย่างรวดเร็ว ๆ เราก็จะเห็นจุดเน้นของนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งโดยเฉพาะของแผ่นดินพระเจ้า

พันธสัญญาของพระเจ้ากับอาดัมอาจถูกเรียกได้อย่างเหมาะสมว่าเป็น “พันธสัญญาแห่งการวางรากฐาน”
พันธสัญญานี้เน้นที่เป้าหมายของแผ่นดินพระเจ้าและบทบาทของมนุษย์ในแผ่นดินของพระองค์ ทั้งก่อนและหลังความบาปเข้ามาสู่โลกนี้

หลังน้ำท่วมโลก พระเจ้ากระทำพันธสัญญากับโนอาห์ ซึ่งเราอาจเรียกว่าเป็น “พันธสัญญาแห่งเสถียรภาพ”
พันธสัญญานี้เน้นที่เสถียรภาพของธรรมชาติในฐานะสิ่งแวดล้อมอันปลอดภัยสำหรับมนุษยชาติที่เต็มไปด้วยความบาปจะสามารถกระทำตามจุดประสงค์ของแผ่นดินพระเจ้าได้

เราอาจกล่าวถึงพันธสัญญากับอับราฮัมว่าเป็น “พันธสัญญาแห่งการทรงเลือกอิสราเอล”
เพราะเน้นที่สิทธิพิเศษและความรับผิดชอบต่าง ๆ ของอิสราเอลในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก

พันธสัญญาใหม่: การสำเร็จเป็นจริง

ดาวิด: ความเป็นกษัตริย์

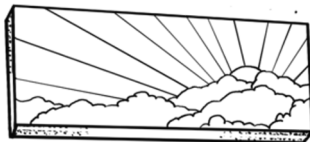
โมเสส: ธรรมบัญญัติ

อับราฮัม: การเลือกสรร

โนอาห์: เสถียรภาพ

อาดัม: รากฐาน

พันธสัญญากับโมเสสมักถูกเรียกว่า

“พันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ” เพราะเน้นที่พระบัญญัติของพระเจ้า
เมื่อพระองค์รวบรวมเผ่าต่าง ๆ
ของอิสราเอลเข้าเป็นหนึ่งเดียวให้เป็นประชาชาติ โดยพันธสัญญานี้
พระเจ้านำชาวอิสราเอลไปสู่แผ่นดินพระสัญญา

และท้ายที่สุด เราสามารถมองพันธสัญญากับดาวิดว่าเป็น

“พันธสัญญาแห่งความเป็นกษัตริย์”
พันธสัญญานี้สถาปนาอิสราเอลขึ้นเป็นอาณาจักรอย่างแท้จริง
และเน้นว่าราชวงศ์ของดาวิดจะนำอิสราเอลในการรับใช้แผ่นดินของพระเจ้า
อย่างต่อไป

เมื่อเราพิจารณาโยบายอันเหมาะสมที่ถูกสถาปนาโดยพันธสัญญา
ต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิม
ก็ไม่แปลกใจที่เราจะพบว่าพันธสัญญาใหม่นั้นก็ได้สถาปนาโยบายอัน
เหมาะสมในการสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าในยุคพันธสัญญาใหม่ด้วย
เช่นกัน

พันธสัญญาใหม่

พันธสัญญาใหม่นั้นมาถึงในช่วงเวลาสุดท้ายของประวัติศาสตร์พระ
คัมภีร์ คือหลังจากพันธสัญญาของพระเจ้ากับอาดัม โนอาห์ อับราฮัม
โมเสส และดาวิด และด้วยเหตุนี้
พันธสัญญาใหม่จึงอาจบรรยายได้ว่าเป็น
“พันธสัญญาแห่งการสำเร็จเป็นจริง” เมื่อเป็นเช่นนั้น
พันธสัญญาใหม่จึงสถาปนาโยบายต่าง ๆ
ที่ถูกออกแบบมาเพื่อแก้ไขความล้มเหลวในอดีต

และทำให้จุดประสงค์ของแผ่นดินพระเจ้าครบถ้วนหรือสำเร็จเป็นจริงในพระคริสต์

พันธสัญญาใหม่นี้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เป็นครั้งแรกในเยเรมีย์ 31:31 ซึ่งกล่าวถึงคำเหล่านี้ว่า:

องค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศว่า “เวลานั้นจะมาถึง เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่ กับพงศ์พันธุ์อิสราเอล และกับพงศ์พันธุ์ยูดาห์ (เยเรมีย์ 31:31)

ในบริบทที่กว้างขึ้นของข้อนี้ วลีที่ว่า “วันเหล่านั้นจะมาถึง” หมายถึงเวลาภายหลังที่อิสราเอลตกเป็นเชลยได้สิ้นสุดลง ตามที่ได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ สารของข่าวดีของคริสเตียน หรือ “ข่าวประเสริฐ” ก็คือ การที่แผ่นดินพระเจ้านั้นมีชัยชนะในบั้นปลายทุกหนแห่งในโลกหลังการที่อิสราเอลถูกเนรเทศได้สิ้นสุดลง ดังนั้น การกล่าวถึงพันธสัญญาเป็นครั้งแรก เราได้เห็นความสัมพันธ์ของพันธสัญญากับการที่แผ่นดินของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริงด้วยชัยชนะ

ด้วยเหตุนี้ ในเยเรมีย์ 31:33-34 พระเจ้าจึงเปิดเผย โยบายของพระองค์ในพันธสัญญาใหม่ อันเป็นนโยบายที่เหมาะสมสำหรับระยะสุดท้ายของแผ่นดินของพระคริสต์ ให้เราฟังว่าพระเจ้าตรัสว่าอย่างไร:

“นี่คือพันธสัญญาที่เราจะทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอล หลังจากสมัยนั้น คือเราจะใส่บทบัญญัติของเราในจิตใจของพวกเขา จารึกบนหัวใจของพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา ผู้คนจะไม่สอนเพื่อนบ้าน หรือสอนพี่น้องของตนอีกต่อไปว่า ‘จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า’ เพราะพวกเขาทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ใหญ่ที่สุด...” “เพราะเราจะอภัยความชั่วร้ายของเขา และจะไม่จดจำบาปทั้งหลายของเขาอีกต่อไป” (เยเรมีย์ 31:33-34)

ให้สังเกตจากข้อความนี้ว่า พันธสัญญาใหม่จะนำแผ่นดินของพระเจ้าไปสู่จุดหมายบั้นปลาย เมื่อ “[พระเจ้า] จะยกโทษความชั่วของ [ประชากรของพระองค์] และจะไม่จดจำบาปของพวกเขาอีกต่อไป”

ในช่วงเวลาแห่งพระพรนิรันดร์ในบั้นปลายสำหรับประชากรของพระเจ้านั้น “พระองค์ จะเขียนกฎ ของพระองค์ ในความคิดของพวกเขา และเราจะจารึกไว้ในใจของพวกเขา” แท้จริงแล้ว พระเจ้าได้สัญญาว่าจะทำให้สิ่งนี้เป็นจริงสำหรับทุกคนที่อยู่ในพันธสัญญาใหม่ ตามที่พระเจ้าตรัสไว้ “พวกเขาทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดของพวกเขาจนถึงคนใหญ่คนโตที่สุดของพวกเขา”

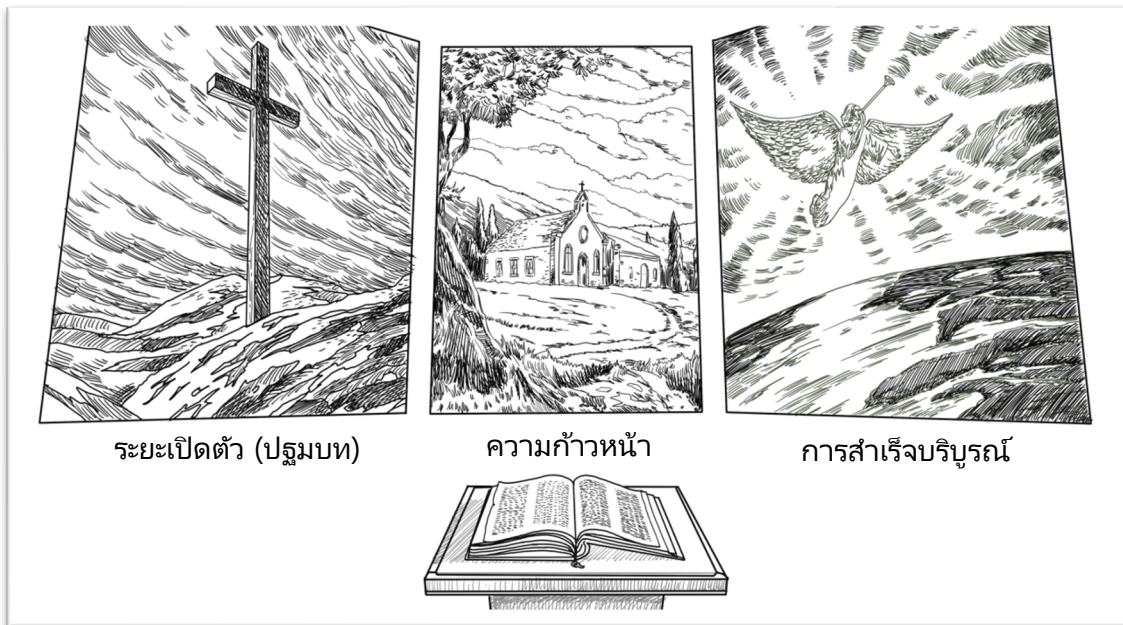
ในข้อความอื่น เช่นเฉลยธรรมบัญญัติ 10:16 และเยเรมีย์ 4:4

บ่อยครั้งพระเจ้าทรงเรียกชนชาติอิสราเอลให้ก้าวไปไกลเกินกว่าความสัมพันธ์เพียงภายนอกกับพันธสัญญาต่าง ๆ และให้ “ทำสุหนัด” กับจิตใจของตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาจะต้องรักพระองค์อย่างลึกซึ้งด้วยการจารึกบัญญัติของพระองค์ในจิตใจ แต่่นโยบายของยุคพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าสัญญาว่าจะก้าวเข้ามากระทำการในแบบที่จะเป็นความจริงสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ทุกคน

หลังการคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซู
ลักษณะของแผ่นดินพระเจ้านั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงอีกในแง่ที่ว่า
พระเจ้าปกครองเหนือคนของพระองค์ในสถานที่ของพระองค์ แต่สภาพที่ปรากฏนั้นเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง
นัยยะสำคัญที่สุดจากการที่พระเยซูประทับ ณ
เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้านั้นก็คือตามที่อัครทูตเปาโลเทศนาในวันเพ็นเทคอสต์ในกิจการบทที่ 2
พระเจ้าได้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ลงมาบนคนของพระองค์

ตามที่พยากรณ์ไว้ในหนังสือที่เขียนโดยผู้เผยพระวจนะโยเอล และการที่พระวิญญาณสถิตอยู่ในชาวยิว และนี่ทำให้ชาวยิว และชาวต่างชาติต่าง ประหลาดใจ ตื่นตกใจมาก ซึ่งบ่งบอกชัดเจนแผ่นดินพระเจ้าจะมีได้ประกอบด้วยประชากรอิสราเอล ผู้เป็นลูกหลานทางกายภาพของอับราฮัมเท่านั้นอีกต่อไป แต่ประกอบด้วยลูกหลานในความเชื่อของอับราฮัม ตามที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในโรม 4 เช่นนั้น แผ่นดินพระเจ้าจึงประกอบด้วยประชากรจากทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา นั่นหมายถึง ใครก็ตามที่มีความเชื่อในพระคริสต์จะได้รับพระวิญญาณ และใครก็ตามที่มีพระวิญญาณก็มีพระเจ้าสถิตอยู่และปกครองชีวิตของเขา

— ดร. คอนสแตนติน อาร์ แคมป์เบลล์

สามระยะของแผ่นดินของพระเจ้า

ตามที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ พระเยซูสอนว่า ยุคพันธสัญญาใหม่จะสำแดงในสามระยะตามเวลาที่ผ่านไป ก่อนอื่นระยะเปิดตัว (หรือปฐมบท) มาถึงพร้อมการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ในระยะนี้ พระคริสต์ทำให้ความคาดหวังหลายประการแต่มีไขทั้งหมด ของพันธสัญญาใหม่ สำเร็จเป็นจริง จากนั้น ในระยะความก้าวหน้า ยุคพันธสัญญาใหม่จะดำเนินต่อไปอย่างไม่มีกำหนดตลอดประวัติศาสตร์คริสตจักร ในระยะนี้ พระเยซูได้กระทำให้ความคาดหวังอีกหลายอย่าง แต่ก็ยังไม่ไขทั้งหมด ของพันธสัญญาใหม่ ให้สำเร็จเป็นจริง และท้ายที่สุด ยุคพันธสัญญาใหม่จะมาถึงซึ่งการสำเร็จบริบูรณ์พร้อมกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เมื่อทุกความคาดหวังจะถูกทำให้สำเร็จบริบูรณ์อย่างครบถ้วน

การสำเร็จบริบูรณ์สามระยะของพันธสัญญาใหม่นี้ช่วยให้เราได้รู้จักลักษณะพื้นฐานประการที่สองของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ นอกจากมีศูนย์กลางอยู่ที่พระคริสต์แล้ว ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ยังได้อธิบายนโยบายต่าง ๆ ของพันธสัญญาใหม่ตามที่แสดงออกมาในสามระยะดังกล่าวอีกด้วย

ในความเป็นจริง ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ต้องใช้เวลาในการปรับความคาดหวังสำหรับชีวิตในพันธสัญญาใหม่ ตัวอย่างก็คือความแตกต่างต่างเขมรย์ 31 แต่มัทธิว 6:12 และ 1 ขอห์น 1:9 ได้อธิบายว่า ผู้ที่ติดตามพระคริสต์ยังคงจำเป็นต้องทูลขอการอภัยโทษบาปเนื่องจากพวกเขายังละเมิดบัญญัติของพระเจ้าอยู่ นอกจากนี้ เรายังเห็นข้อความอื่นเช่น 2 โครินธ์ 11:13 และกาลาเทีย 2:4 ได้กล่าวว่า ผู้เชื่อที่แท้จริงคงอยู่ท่ามกลางผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรยุคพันธสัญญาใหม่ ปัจจัยเหล่านี้และปัจจัยอื่น ๆ ได้รับผลกระทบอย่างไรจากการเปิดเผยนโยบายของพันธสัญญาใหม่? ทูกมิชของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่สามารถตอบคำถามนี้ได้ ในทางใดทางหนึ่งเสมอ

บัดนี้ เมื่อเราได้เห็นว่าพระเจ้าบริหารแผ่นดินของพระองค์อย่างไร โดยผ่านตัวแทนพันธสัญญาและนโยบายอันเหมาะสมทางประวัติศาสตร์ เรายังคงจะสำรวจพัฒนาการแบบชีวภาพของนโยบายในพันธสัญญาตามพระคัมภีร์

พัฒนาการแบบชีวภาพ

เมื่อเราพูดถึงนโยบายของพันธสัญญาที่พัฒนาการแบบชีวภาพ สิ่งที่เรานึกถึงก็คือการเจริญเติบโตของต้นไม้ ต้นไม้เกิดการเปลี่ยนแปลง เมื่อเติบโตขึ้นจากเมล็ดจนโตเต็มวัย แต่ก็ยังคงเป็นสิ่งมีชีวิตสิ่งเดียวกัน เราสามารถมองพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิมด้วยแนวทางคล้ายคลึงกันได้ แต่ละพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมมีตัวแทนพันธสัญญาที่แตกต่างกัน และเน้นที่นโยบายที่เหมาะสมสำหรับช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ เช่นเดียวกับต้นไม้ แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงไป แต่ก็ยังมีเอกภาพทางชีวภาพ

เราจะมองพัฒนาการแบบชีวภาพของพันธสัญญาของพระเจ้าโดยเริ่มที่พระคัมภีร์เดิม จากนั้น เราจะพิจารณาพัฒนาการแบบชีวภาพจากพระคัมภีร์เดิมเข้าสู่พันธสัญญาใหม่ ให้เราเริ่มต้นที่พันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิม

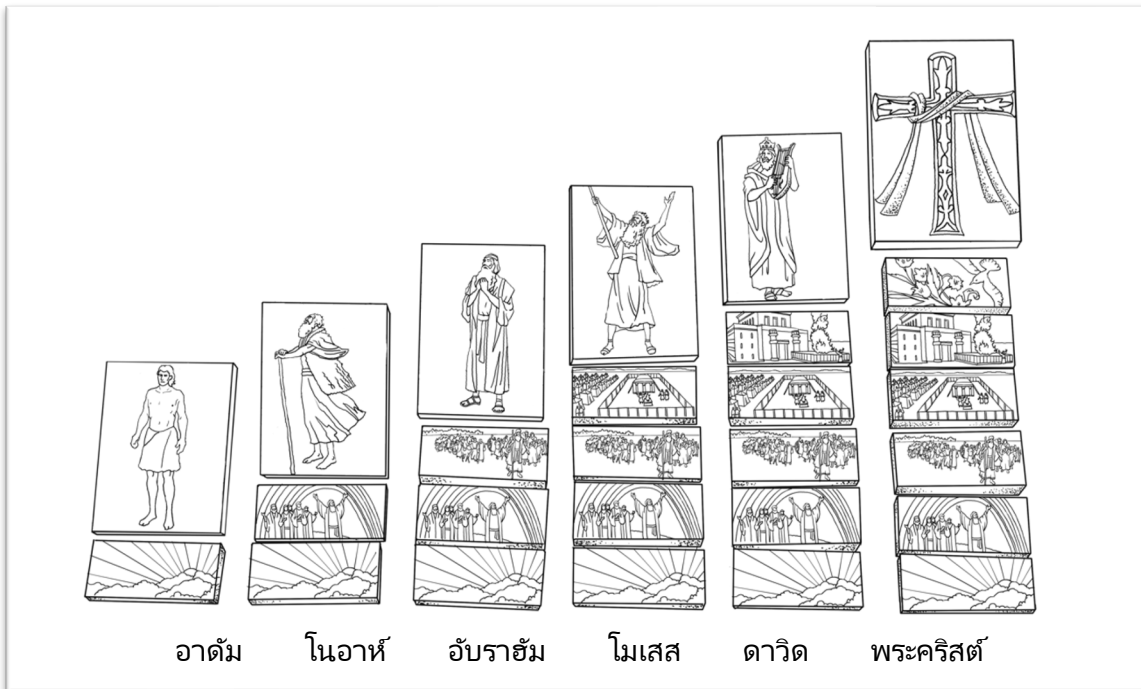
พระคัมภีร์เดิม

เราสามารถเห็นพัฒนาการแบบชีวภาพของพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมได้ เมื่อเราไม่ลืมว่านโยบายของพันธสัญญานั้นมีผลต่อเนื่องตลอดประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิมอย่างไร เช่น นับตั้งแต่สมัยของอาดัม พระเจ้ากำหนดไว้ว่ามนุษย์ชาติ ในฐานะพระฉายาของพระองค์ จะขยายแผ่นดินของพระองค์ไปทั่วโลก นโยบายนี้พัฒนาการต่อเนื่องเมื่อเวลาผ่านไป โดยไม่ถูกทิ้งไปอย่างสิ้นเชิง

จากยุคของโนอาห์ พระเจ้าได้กำหนดเสถียรภาพของธรรมชาติให้เป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับพระฉายาผู้ล้มลงของพระเจ้า เพื่อกระทำตามจุดประสงค์ของแผ่นดินของพระองค์ นโยบายเชิงบริหารนี้เปลี่ยนแปลงไปหลายรูปแบบในพันธสัญญาต่าง ๆ ที่ตามมา แต่พระเจ้าไม่เคยละเลงนโยบายแรกเริ่มนั้น

นับจากยุคของอับราฮัม อิสราเอลได้รับสิทธิและความรับผิดชอบพิเศษในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก บทบาทพิเศษในประวัติศาสตร์นี้พัฒนาการไปพร้อมกับการกำหนดพันธสัญญาต่าง ๆ เพิ่มเติม แต่ก็ไม่เคยหายไปจากการที่พระเจ้าบริหารแผ่นดินของพระองค์เลย

หลังจากยุคของโมเสส ธรรมเนียมปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับอิสราเอล ธรรมเนียมปฏิบัตินี้จะต้องถูกประยุกต์ใช้แตกต่างกันเมื่อพันธสัญญาอื่น ๆ ถูกเพิ่มเติมเข้ามา แต่ก็ไม่เคยถูกทำให้เป็น โมฆะ

นโยบายของพันธสัญญาของพระเจ้าดำเนินต่อเนื่องตลอดประวัติศาสตร์

และนับจากสมัยของดาวิด ราชวงศ์ของดาวิดได้นำประชากรของพระเจ้าให้ปรนนิบัติแผ่นดินของพระเจ้า แม้สถานะผู้นำนี้ได้เปลี่ยนไปพร้อมกับพันธสัญญาใหม่และสถานภาพกษัตริย์ของพระเยซู แต่ราชวงศ์ของดาวิดก็ไม่เคยถูกละทิ้ง

ลักษณะพัฒนาการแบบชีวภาพที่เราเห็นในพระคัมภีร์เดิมดำเนินต่อเนื่องไปพร้อมกับพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์ พันธสัญญาใหม่นี้พัฒนาต่อไปแบบชีวภาพบนพื้นฐานของพันธสัญญาก่อนหน้านั้น

พันธสัญญาใหม่

ให้เราดูเยเรมีย์ 31:31 อีกครั้ง โดยพระเจ้าตรัสว่า:

"เราจะทำพันธสัญญาใหม่ กับพงศ์พันธุ์อิสราเอล และกับพงศ์พันธุ์ยูดาห์ (เยเรมีย์ 31:31)

บ่อยครั้งเหลือเกินที่คริสเตียนเข้าใจคำว่า “พันธสัญญาใหม่” ว่าหมายถึงพันธสัญญาใหม่ที่ “ใหม่ถอดด้าม” และไม่มี ความเชื่อมโยงกับพันธสัญญาก่อนหน้านั้นในพระคัมภีร์ แต่สำคัญยิ่งที่เราต้องรู้ว่า คำว่า “ใหม่” ถูกใช้เพื่อแปลคำว่า “ชาดัม” (“chadash”) ในภาษาฮีบรู ข้อพระคัมภีร์เช่นอิสยาห์ 61:4 เอเสเคียล 36:26 และ โยบ 29:20 บอกชัดเจนว่า คำนี้รวมทั้งรูปกริยาที่ผันจากคำนี้ ไม่ได้หมายถึง “ใหม่ถอดด้าม” จริง ๆ แล้ว คำต่าง ๆ ในตระกูลนี้มีความหมายว่า “ทำให้ใหม่อีกครั้ง” “บูรณะ” “สร้างใหม่” หรือ “ปรับปรุงใหม่”

มุมมองนี้ถูกสนับสนุนโดยความจริงที่ว่าพระเจ้าตรัสว่า พันธสัญญาใหม่นี้จะถูกกระทำขึ้น “กับวงศ์วานแห่งอิสราเอลและกับวงศ์วานของยูดาห์” กล่าวคือ พันธสัญญาใหม่นี้ก็คือพันธสัญญาประชาชาติที่ถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่กับลูกหลานของอับราฮัมและคนต่างชาติที่ได้รับการยอมรับเข้าสู่ครอบครัวของท่าน หลังการที่อิสราเอลถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยสิ้นสุดลง

แน่นอน เช่นเดียวกับแต่ละพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมที่กระทำก่อนหน้านั้น พันธสัญญาใหม่นี้ได้กำหนดนโยบายที่เหมาะสมตามตำแหน่งในประวัติศาสตร์ นโยบายใหม่นี้ถูกเปิดเผยผ่านพระคริสต์ ผ่านบรรดาอัครทูต และผู้เผยพระวจนะของพระองค์ เช่นเดียวกับแต่ละพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิม พันธสัญญาใหม่นี้ก็ได้มีการ “ทำให้ใหม่อีกครั้ง” “บูรณะ” “สร้างใหม่” หรือ “ปรับปรุงใหม่” มาสู่ นโยบายที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ในการบริหารพันธสัญญาก่อนหน้านั้น

เมื่อเราคิดถึงแผ่นดินของพระเจ้าตลอด

สารบบของพระคัมภีร์ และตลอดประวัติศาสตร์แห่งการทรงไถ่ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงการบริหารแผ่นดินพระเจ้า

เมื่อศึกษาพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์มาโดยตลอด ในที่สุดมาถึงการสำเร็จเป็นจริงในพระคริสต์ ดังนั้น

เพื่อยกตัวอย่าง โดยเฉพาะในพระคัมภีร์เดิม

เมื่อพระเจ้านำแผนการแห่งความรอดของพระองค์มาสู่มนุษย์โดยผ่านชนชาติอิสราเอลเข้าสู่พันธสัญญาดั้งเดิม

พระองค์กำลังกระทำพันธกิจกับชนชาติหนึ่งเป็นหลัก พระองค์กำลังกระทำพันธกิจในลักษณะเทวธิปไตยเป็นหลัก

นี่คือการสำแดงที่มองเห็นได้ในรูปแบบของชนชาติ และโดยผ่านชนชาตินี้

พวกเขาจะนำมาซึ่งการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ การเสด็จมาของพระเยซูพระผู้เป็นเจ้า

และคุณก็เห็นว่าการบริหารแผ่นดินโดยส่วนใหญ่นั้นผูกพันอยู่กับชนชาตินี้ ในสถานที่ ท่าเลที่ตั้ง

หรือแผ่นดินหนึ่งโดยเฉพาะ โดยอยู่ภายใต้ระบบการปกครองและการบริหารแบบหนึ่งโดยเฉพาะ และจากนั้น

เมื่อคุณคิดถึงความสำเร็จเป็นจริงในพระคริสต์ เมื่อคุณมองว่าแผ่นดินนั้นเกิดขึ้นในพันธสัญญาใหม่

ก็มีการเปลี่ยนแปลงบางประการ พระคริสต์นั้นเป็นกษัตริย์อย่างชัดเจน

พระองค์คือผู้คนที่ทำให้ลักษณะและเงาต่าง ๆ ของพระคัมภีร์เดิมสำเร็จเป็นจริง

พระองค์ได้กระทำให้บทพยาของดาวิดและโมเสสสำเร็จเป็นจริง และโดยชีวิต การสิ้นพระชนม์

และการคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์คือ ผู้คนที่เปิดตัวหรือนำมาซึ่งปฐมบทของแผ่นดินของพระเจ้า

นำการปกครองเพื่อช่วยให้รอดของพระเจ้ามาสู่โลกนี้ และจากนั้นก็นำมาซึ่งชุมชนสากล

นั่นคือสิ่งที่เรารับเรียกว่าคริสตจักร อันหมายถึงพระกายใหม่พระกายเดียว ก็คือชาวยิวและชาวต่างชาติด้วย และดังนั้น

ในปัจจุบัน พระองค์จึงปกครองทั้งในและผ่านคริสตจักร

นี่คือการปกครองฝ่ายจิตวิญญาณและการครองราชย์ของพระคริสต์โดยผ่านคนของพระองค์ โดยที่ทั้งชาย หญิง

เด็กชาย และเด็กหญิง ต่างเข้ามาสู่ความเชื่อและการกลับใจใหม่ เมื่อพวกเขาเชื่อ พวกเขาเข้าสู่แผ่นดินนั้น

การปกครองเพื่อช่วยให้รอดของพระเจ้าก็มาสู่พวกเขา ปัจจุบันนี้ แผ่นดินนั้นก็เป็นแผ่นดินสากล

โดยการปกครองของพระเจ้าได้นำประชากรจากทุกเผ่า ทุกชนชาติ ทุกกลุ่มคน และทุกภาษามาสู่แผ่นดินนั้น และแผ่นดินของพระเจ้าก็สำแดงตัวเองในคริสตจักรท้องถิ่น โดยผ่านระบบเทวธูปไถ่ในบางลักษณะ อันมีพระคริสต์ปกครองเหนือคนของพระองค์ในคริสตจักรท้องถิ่น แต่ก็ไม่ได้เหมือนกันทุกประการกับการปกครองที่ใช้กับชนชาติอิสราเอลในอดีต

— ดร. สตีเฟน เจ เวลล์ม

ดังนั้น เมื่อเราคิดถึงการบริหารแผ่นดินของพระเจ้า และการที่แผ่นดินนั้นอาจจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรแล้ว แนนอนเราไม่ต้องการคิดถึงพระองค์ในลักษณะที่เป็นผู้ปกครองสมัยโบราณที่พยายามที่จะคิดหาโครงสร้างบริหารใหม่ ๆ เนื่องจากโครงสร้างเดิมทำงานไม่ได้ผล พระองค์จึงต้องมี “แผนสำรอง” อะไรทำนองนั้น พุดง่าย ๆ ก็คือ เป็นไปไม่ได้เลย ด้วยว่าจุดประสงค์ของพระองค์เสมอดันเสมอปลาย ดังนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า จะเป็นการดีที่สุดที่จะสันนิษฐานว่าหลักการปฏิบัติทั้งปวงของพระองค์จะค่อนข้างคล้ายคลึงกัน และจากนั้นจึงค่อยแยกแยะว่ามีการเปลี่ยนแปลงใดที่อาจถูกกำหนดเพิ่มเติมขึ้นมา ในกรณีนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าการที่พระเยซูมีได้อยู่ในโลกนี้ต่อไปแล้วเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่พระวิญญาณจะเสด็จมา เพื่อที่คริสตจักรจะสามารถได้รับการเสริมกำลัง นั่นคือ คริสตจักรจะต้องไม่ยึดติดกับพระเยซูในสภาพมนุษย์ ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง แต่มีอิสระที่จะกระจายตัวออกไปพร้อมกับพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อนำพระวจนะ และพันธกิจของพระองค์ ไปสู่คนทั้งโลก บัดนี้ มีการปรับเปลี่ยนในพันธสัญญา โดยสิ่งที่เคยเป็นข้อกำหนดฝ่ายเนื้อหนัง บัดนี้มีการเสริมกำลังฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อที่เป้าหมายของพันธสัญญาดั้งเดิม นั่นคือ รักพระเจ้าอย่างสุดใจ สุดจิต สุดวิญญาณ และสุดความสามารถ และการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง จะเป็นสิ่งที่ผู้เชื่อได้รับการเสริมกำลังให้กระทำสำเร็จได้

— ดร. ธอน แม็คโดนาล์ฟ

พัฒนาการแบบชีวภาพระหว่างพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิมและพันธสัญญาใหม่ ช่วยให้เรามิมองที่สาม ซึ่งสำคัญยิ่งเกี่ยวกับศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ นอกเหนือจากการมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางและการเน้นที่นโยบายต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการเปิดเผยแผ่นดินของพระคริสต์ในสามระยะแล้ว ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ยังตั้งอยู่บนพื้นฐานของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิมด้วย

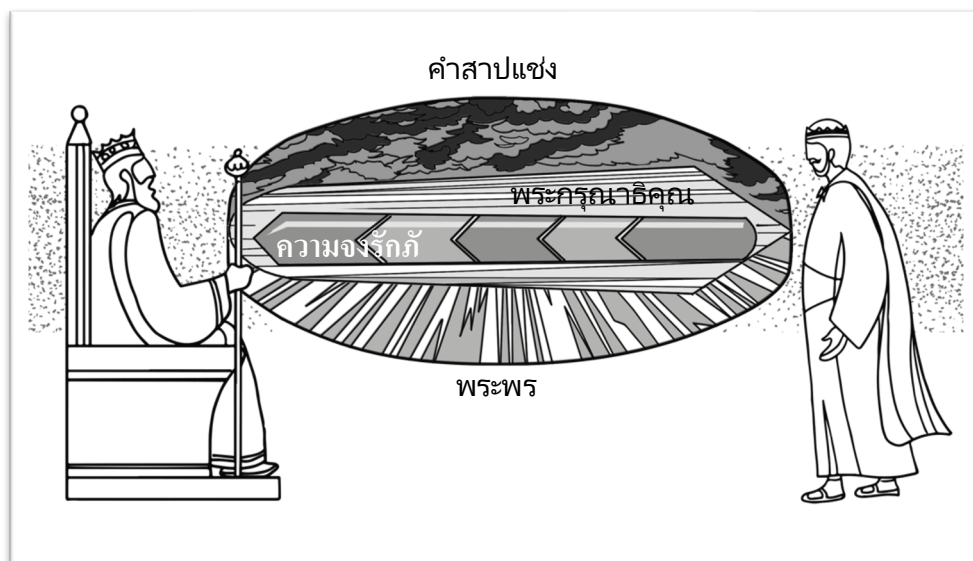
สิ่งที่เป็แกนกลางของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่หาใช่ความเชื่อใหม่ไม่ ตรงกันข้าม ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ประยุกต์คำสอนของพระคัมภีร์เดิมอย่างสอดคล้องกับการเปิดเผยของพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ นี่จึงอธิบายว่าเหตุใดพระคัมภีร์ใหม่จึงค่อนข้างสั้น พระคัมภีร์ใหม่นั้นยึดถือความถูกต้องที่ขึ้นยงของพระคัมภีร์เดิม สิ่งนี้ยังอธิบายอีกด้วยว่า เหตุใดผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่จึงยึดถือและอ้างอิงพระคัมภีร์เดิมเป็นร้อย ๆ ครั้งเพื่อสนับสนุนมุมมองด้านศาสนศาสตร์ของพวกเขา ดังนั้น เมื่อเรากล่าวว่าศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ก็คือศาสนศาสตร์ว่าด้วยพันธสัญญาใหม่นั้น เราไม่ได้หมายความว่าถูก “หย่าขาด” จากพระคัมภีร์เดิม ตรงกันข้าม ทุกมิติของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่หลอมรวมและถูกสร้างขึ้นบนศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิม

เท่าที่ผ่านมานี้ในบทเรียนนี้เกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่ เราได้สำรวจการบริหารแผ่นดินของพระเจ้า บัดนี้ เราควรหันไปศึกษาหัวข้อหลักที่สองในบทเรียนนี้ นั่นคือ พลวัตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและคนของพระองค์ในพันธสัญญาใหม่

พลวัตของปฏิสัมพันธ์

ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่บรรยายปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในหลากหลายรูปแบบนับไม่ถ้วน โดยกล่าวถึงทั้งพระคุณ และพระพิโรธของพระเจ้า โดยเรียกร้องความเชื่อฟังและเตือนไม่ให้ต่อต้าน โดยกล่าวว่าพระเจ้าปกป้องบางคนจากอันตรายอย่างไร และเรียกคนอื่น ๆ อย่างไม่เห็นแก่ชีวิต สิ่งเหล่านี้และการอ้างอิงอื่น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและคนของพระองค์ นำมาสู่คำถามสำคัญบางประการ มุมมองใดทางศาสนศาสตร์เป็นพื้นฐานของลักษณะอันหลากหลายนี้? ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่เข้าใจเหตุผลของสิ่งเหล่านี้อย่างไร? พวกเขาเริ่มมีกับพลวัตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์อย่างไร?

เราจะเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่งด้วยบริบทของสนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลบริหารในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ กล่าวโดยทั่วไปแล้ว สนธิสัญญาเหล่านี้เน้นไปที่ลักษณะสามประการของปฏิสัมพันธ์ระหว่างกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าและกษัตริย์ที่ด้อยอำนาจกว่า หนึ่ง กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าอ้างเสมอว่าได้สำแดงพระกรุณาธิคุณต่อรัฐบาลบริหารของเขา สอง กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่ากำหนดแนวทางเพื่อให้รัฐบาลบริหารพิสูจน์ความจงรักภักดีต่อเขา และสาม กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าประกาศชัดเจนถึงผลลัพธ์แห่งพระพรและคำสาปแช่งที่รัฐบาลบริหารคาดหวังได้สำหรับการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง เอาล่ะ เราจำเป็นต้องกล่าวว่า กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่ามีสิทธิเสมอในการบังคับใช้เงื่อนไขต่าง ๆ ของพันธสัญญาของเขาตามที่เขาเห็นสมควร แต่โดยทั่วไปแล้ว พระกรุณาธิคุณ ความจงรักภักดี และผลลัพธ์คือหลักการพื้นฐานในการปกครองสัมพันธ์ภาพแบบสนธิสัญญาลักษณะนี้

แบบแผนสามองค์ประกอบของสนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาลบริหาร:

เรากำลังจะเห็นว่า องค์ประกอบเดียวกันนี้ปรากฏในพลวัตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ในพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ด้วย เราต้องระลึกเสมอว่า ในฐานะกษัตริย์ผู้สูงสุด พระเจ้าคือผู้เดียวที่กำหนดว่าพลวัตของพันธสัญญาของพระองค์นั้นจะเกิดผลด้วยวิธีใด และพระองค์กระทำเช่นนั้นตามพระปัญญาอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ ไม่ใช่ตามมาตรฐานความคาดหวังของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้

พระคัมภีร์จึงอธิบายว่า ปฏิสัมพันธ์ของพระเจ้ากับคนของพระองค์นั้นมักอยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ แต่ตามที่พระวาทะ เช่นเฉลยธรรมบัญญัติ 29:29 อิสยาห์ 55:8-9 และหนังสือโยบและปัญญาจารย์ทั้งเล่ม เตือนใจเรานั้น วิธีที่พระเจ้าใช้เพื่อนำพลวัตของพันธสัญญาเหล่านี้สู่การปฏิบัตินั้นประเสริฐและประจักษ์ยิ่งเสมอ

เราจะสำรวจพลวัตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์โดยเริ่มจากการเรียนรู้ถึงพระกรุณาธิคุณอันประเสริฐของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์ สอง เราจะดูว่าพันธสัญญาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการทดสอบประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าด้านความจงรักภักดี และสาม เราจะเน้นที่ผลลัพธ์แห่งพระพรและคำสาปแช่งสำหรับการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง เราจะเริ่มด้วยพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า

พระกรุณาธิคุณของพระเจ้า

เราจะดูองค์ประกอบเรื่องพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าในพันธสัญญาทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพันธสัญญาใหม่ โดยเริ่มต้นที่พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าในพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิม

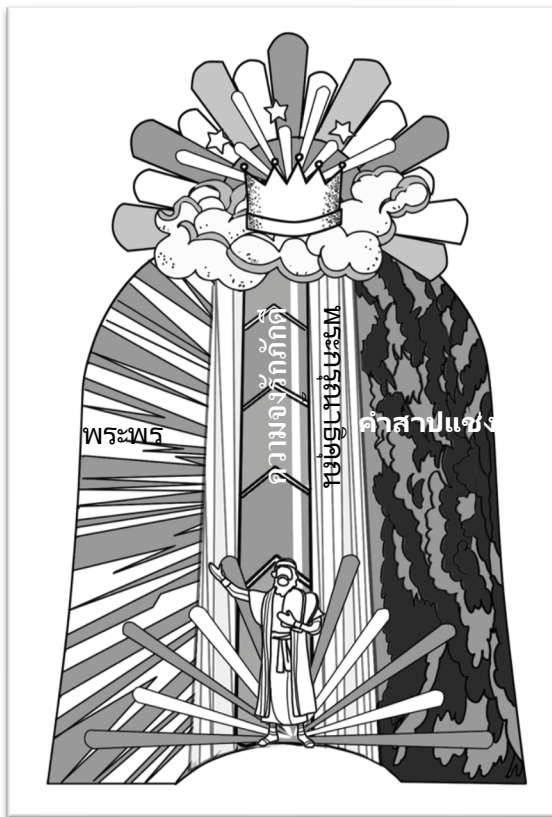
พระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิมกล่าวอย่างชัดเจนยิ่งว่าพระกรุณาธิคุณ หรือพระเมตตาของพระเจ้าทั้งริเริ่มและรักษาสัมพันธภาพที่สถาปนาขึ้นโดยพันธสัญญาของพระองค์ แรกเริ่มนั้น พระเจ้าสำแดงพระกรุณาธิคุณอันประเสริฐต่ออาดัมในฐานะตัวแทนของพันธสัญญาของพระองค์ในพันธสัญญาแห่งการวางรากฐาน ก่อนอาดัมล้มลงในความบาป พระเจ้าได้ประทานพระเมตตาแก่อาดัมด้วยการสร้างสวนเอเดนและให้อาдамอยู่นั้นในฐานะพระฉายาของพระองค์ และพระองค์ยังได้เทพทูตที่ช่วยให้รอดลงมานับรพบุรุษคู่แรกของเรา คืออาดัมและเอวา หลังจากที่เขาทั้งสองล้มลงในความบาปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น อาดัมยังเป็นตัวแทนของมนุษยชาติทั้งปวงในราชสำนักของพระเจ้า เช่นนั้น พระกรุณาที่พระเจ้าสำแดงแก่อาดัมจึงถูกส่งผ่านมายังประชากรแห่งพันธสัญญาที่อาดัมเป็นตัวแทน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พระเจ้ายังคงสำแดงพระคุณทั่วไปแก่มนุษย์ทั้งปวงต่อไป รวมถึงผู้ที่ไม่เชื่อ และสำหรับผู้เชื่อเท่านั้น เช่นอาเบล เซธ และคนอื่น ๆ อีกมากมาย พระเจ้าทรงสำแดงพระคุณที่ช่วยให้รอดด้วย

ตลอดชีวิตของท่าน โนอาห์ก็ได้รับพระกรุณาธิคุณอันประเสริฐ ทั้งพระคุณทั่วไปและพระคุณที่ช่วยให้รอด ในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของพระเจ้าในพันธสัญญาแห่งเสถียรภาพ และเช่นเดียวกับในพันธสัญญากับอาดัม พระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงแก่โนอาห์ก็ถูกส่งผ่านไปยังประชากรแห่งพันธสัญญาที่โนอาห์เป็นตัวแทน นั่นคือ มนุษย์ทั้งปวง พระเจ้าได้สำแดงให้มนุษย์ทั้งปวงเห็นพระคุณทั่วไปของพระองค์ในหลากหลายวิธี และสำหรับผู้เชื่อแท้ โดยเฉพาะในวงศ์ตระกูลของเซม พระเจ้าก็ได้สำแดงพระคุณที่ช่วยให้รอดด้วย

อับราฮัมก็มีประสบการณ์กับพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า ทั้งในรูปของพระคุณทั่วไปและพระคุณที่ช่วยให้รอด ในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของพระเจ้าในพันธสัญญาแห่งการทรงเลือกชนชาติอิสราเอล พระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงแก่อับราฮัมก็ถูกสำแดงแก่ประชากรแห่งพันธสัญญาที่ท่านเป็นตัวแทนด้วย นั่นคือ ชาวอิสราเอลและชาวต่างชาติที่ถูกรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอล ตามที่พระเจ้าเห็นสมควร พระองค์สำแดงพระคุณทั่วไปแก่ประชากรแห่งพันธสัญญานี้ ซึ่งรวมถึงผู้ไม่เชื่อ เช่นเอซาว แต่พระเจ้าก็ได้เทพระคุณที่ช่วยให้รอดลงบนคนที่สละชีวิต เช่นยาโคบ โยเซฟ และคน อื่น ๆ ด้วย

จากเรื่องราวชีวิตของโมเสส พระเจ้าสำแดงพระกรุณาธิคุณประเสริฐในรูปของพระคุณทั่วไปและพระคุณที่ช่วยให้รอด โดยผ่านวิธีการเฉพาะต่อโมเสสในฐานะตัวแทนพันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ

และพระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงแก่มอเสสก็ถูกส่งผ่านไปยังคนอื่นเหล่านั้นที่โมเสสเป็นตัวแทน นั่นคือ ชาวอิสราเอลและคนอื่นเหล่านั้นที่ถูกยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอล ชาวอิสราเอลทั้งปวงได้ประโยชน์จากพระคุณทั่วไปของพระเจ้า แม้แต่ผู้ที่ปราศจากความเชื่ออันช่วยให้รอด และพระเจ้ายังสำแดงพระคุณที่ช่วยให้รอดกับคนมากมายที่อยู่ในอิสราเอลและถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอลอีกด้วย

ท้ายที่สุด

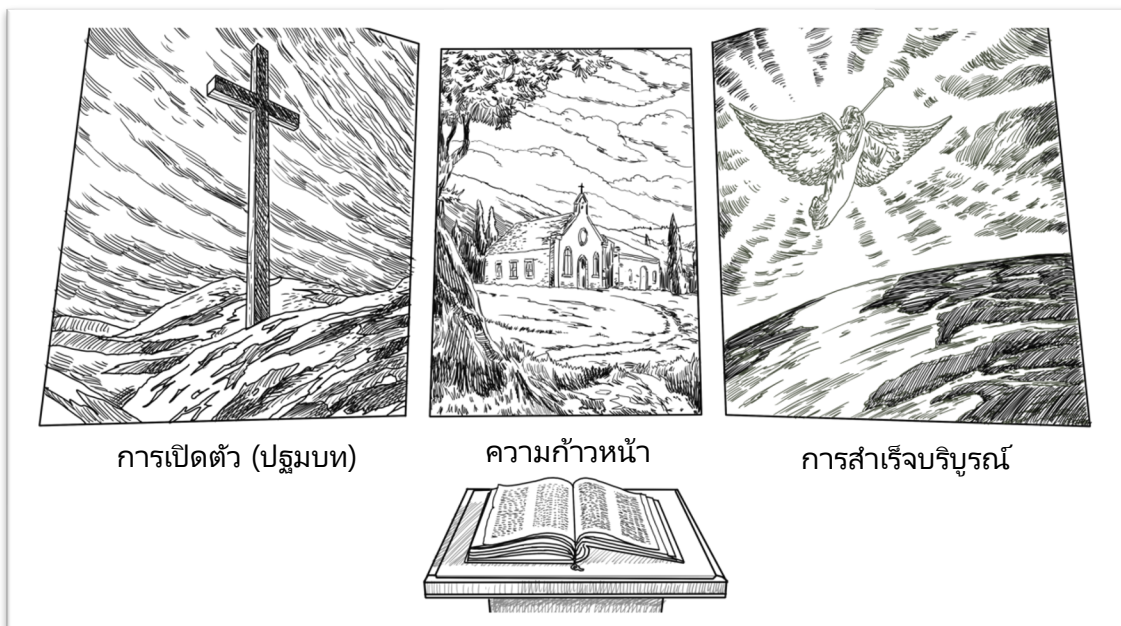
ดาวิดได้รับพระกรุณาธิคุณประเสริฐในรูปของพระคุณทั่วไปและพระคุณที่ช่วยให้รอดในรูปแบบพิเศษ ในฐานะตัวแทนที่พระเจ้าทรงเลือกสำหรับพันธสัญญาแห่งความเป็นกษัตริย์ และพระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงแก่มอเสสก็ถูกส่งผ่านไปยังประชากรแห่งพันธสัญญาที่ดาวิดเป็นตัวแทน ได้แก่ราชโอรสของท่าน ชนชาติอิสราเอล และคนต่างชาติทั้งปวงที่ถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอล ด้วยพระปณิธานของพระเจ้าอันอยู่เหนือความเข้าใจ เขาทั้งปวง รวมถึงผู้ไม่เชื่อในอิสราเอล มีประสบการณ์กับพระคุณทั่วไป แต่ผู้เชื่อแท้ในอิสราเอลได้รับพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเจ้าด้วย

พันธสัญญาประเสริฐของพระเจ้ากับโมเสส:

พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าต่อคนของพระองค์ตลอดพันธสัญญาทั้งปวงในพระคัมภีร์เดิมนั้นได้เตรียมพร้อมสำหรับวิธีการที่พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าจะส่งอิทธิพลต่อพลวัตรของพันธสัญญาใหม่เช่นกัน

พันธสัญญาใหม่

ในตอนแรก พระคัมภีร์ใหม่เน้นความสนใจไปที่พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าที่มีต่อพระคริสต์ ผู้เป็นตัวแทนพันธสัญญาใหม่ เราควรเข้าใจชัดเจนก่อนว่า เช่นเดียวกับอาดัมก่อนที่จะล้มลงในความบาป พระเยซูไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับความเมตตา การอภัยโทษ หรือพระคุณที่ช่วยให้รอดจากพระเจ้า แม้กระนั้น ข้อพระคัมภีร์เช่นมัทธิว 3:16-17 มัทธิว 12:18 และลูกา 3:22 ระบุว่า ในช่วงเปิดตัวแผ่นดินของพระองค์ พระบิดาทรงเจิมพระเยซูด้วยพระวิญญาณของพระองค์เพื่อมอบอำนาจให้พระองค์ปฏิบัติพันธกิจรับใช้พระบิดา แท้จริงแล้ว จากโรม 8:11 เป็นฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองที่พระเจ้าใช้เพื่อทำให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย ยิ่งกว่านั้น สดุดี 2:4-6 มัทธิว 28:18 และกิจการ 2:31-33 กล่าวว่าพระกรุณาธิคุณของพระบิดาที่มีต่อพระเยซูนั้น ทรงยกชูพระเยซูขึ้นสู่ตำแหน่งแห่งอำนาจและฤทธิ์เดชของพระองค์ในปัจจุบัน ในช่วงความก้าวหน้าของแผ่นดินของพระเจ้า และพระเมตตาจะนำไปสู่สิทธิพิเศษและสง่าราศีที่พระคริสต์จะได้รับเมื่อแผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์

สามระยะของแผ่นดินของพระเจ้า

ลำดับต่อมา พระคัมภีร์ใหม่มีแก่นในสิ่งที่นักศาสนศาสตร์คริสเตียนนิยมเรียกว่า “ความเป็นหนึ่งในพระคริสต์” คำสอนนี้ระบุชัดเจนว่าพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าที่มีต่อพระคริสต์ก็ส่งผลต่อคริสตจักรด้วย ในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาที่พระเยซูเป็นตัวแทน

การที่ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์มีสองมิติ ในมิติหนึ่ง เราอยู่ “ในพระคริสต์” ความหมายก็คือ เนื่องจากพระคริสต์เป็นตัวแทนแห่งพันธสัญญาของเรา ประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่จึงถูกผูกพันกับพระคริสต์ในราชสำนักของพระเจ้าในสวรรค์ ดังนั้น ในหลาย ๆ ทาง สิ่งที่เป็นจริงกับพระคริสต์ก็ถูกนับว่าเป็นจริงสำหรับคนทั้งปวงที่พระองค์เป็นตัวแทนในราชสำนักของพระเจ้าด้วย นี่คือสิ่งที่อยู่ในใจของเปาโลเมื่อท่านกล่าวในเอเฟซัส 1:13 ว่า:

และท่านทั้งหลายก็ได้ร่วมอยู่ในพระคริสต์เช่นกัน เมื่อท่านได้ฟังพระวาทะแห่งความจริงคือข่าวประเสริฐ
แห่งความรอดของท่าน (เอเฟซัส 1:13)

แต่ในอีกมิติหนึ่ง พระคัมภีร์ใหม่ก็มีได้กล่าวถึงเพียงคำว่าผู้เชื่ออยู่ “ในพระคริสต์” เท่านั้น แต่กล่าวถึง “พระคริสต์ในเรา” เช่นกัน
นั่นคือ พระคริสต์สถิตอยู่และกระทำพันธกิจของพระองค์ภายในผู้เชื่อ
โดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ในประสบการณ์วันต่อวันของเราบนโลกนี้ จงฟังโรม 8:10-11:

แต่ถ้าพระคริสต์อยู่ในท่าน ภายของท่านก็ตายไปเพราะบาป ถึงกระนั้นจิตวิญญาณของท่านก็มีชีวิตอยู่เพราะความชอบ
ธรรม และถ้าพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซู
เป็นขึ้นจากตายสถิตในท่าน พระองค์ผู้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตายจะประทานชีวิตแก่กายซึ่งต้องตายของท่านด้วย
พระองค์ประทานชีวิตนั้น โดยทางพระวิญญาณของพระองค์ผู้สถิตในท่าน (โรม 8:10-11)

พระวาทะตอนนี้ระบุว่า ถึงแม้ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่จะยอมรับว่าคริสตจักรถูกผูกพันไว้กับพระคริสต์ในสวรรค์
แต่พวกเขารู้ด้วยว่ายุคแห่งพันธสัญญาใหม่นี้ยังไม่ถึงซึ่งการสำเร็จบริบูรณ์ ด้วยเหตุนี้
ชีวิตในพันธสัญญาใหม่ในปัจจุบันจึงแตกต่างจากสิ่งที่จะเป็นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา เช่น
ทุกวันนี้ประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้ายังคงทำบาปต่อไป ยิ่งกว่านั้น ผู้เชื่อเท็จ ผู้เชื่อที่ปราศจากความเชื่อที่ช่วยให้อรอด
ก็ยังคงอยู่ในคริสตจักรทางกายภาพที่มองเห็นได้เคียงข้างผู้เชื่อแท้ ต่อเมื่อถึงการสำเร็จบริบูรณ์เท่านั้น
พันธกิจของพระคริสต์ในเราจึงจะสำเร็จครบถ้วน

ด้วยเหตุนี้ พระคัมภีร์ใหม่จึงสอนว่า ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา
พระเจ้าจะสำแดงพระคุณทั่วไปแก่คนทั้งปวงในคริสตจักรที่มองเห็นได้ รวมถึงผู้เชื่อเท็จ แท้จริงแล้ว ข้อพระคัมภีร์เช่นยอห์น 15:1-6
และฮีบรู 6:4-6 แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ผู้ไม่เชื่อจะมีประสบการณ์กับพระเมตตายิ่งใหญ่ของพระเจ้าเป็นการชั่วคราว
แต่พวกเขาก็ไม่ได้รับพระคุณที่ช่วยให้อรอด แต่ในขณะเดียวกัน พระเจ้าได้สำแดงพระคุณที่ช่วยให้อรอดแก่ผู้เชื่อแท้ แม้กระทั่งในปัจจุบัน
จึงไม่น่าสงสัยเลยที่ทุกมิติของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ถูกหล่อหลอมขึ้นในแง่ของพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า

ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่

เราเห็นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าประกาศว่าพระองค์ทรงพระเมตตาต่อมนุษยชาติทั้งปวง ทั้งคนดีและคนชั่ว

ทั้งคนยุติธรรมและคนอยุติธรรม ทั้งกับผู้ที่เป็ลูกของพระองค์และผู้ที่ไม่ได้เป็น

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระเมตตาในลักษณะดังนี้: ประการแรก พระองค์ไม่ได้ทำลายเราในทันที

ถึงแม้เราทุกคนเป็นคนบาป พระองค์อนุญาตให้เราดำเนินชีวิตโดยพระคุณของพระองค์ ประการที่สอง

พระองค์ประทานพระพรแห่งฝนแก่เรา และฝนนั้นก็ตกลงบนเรือสวนไร่นาของทั้งคนชั่วและคนชอบธรรม

พระคัมภีร์ยังบอกเราด้วยว่า ดวงอาทิตย์ทำให้ต้นไม้เติบโต และมอบชีวิตให้แก่ทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม

นั่นก็หมายถึงว่า พระเจ้าทรงพระเมตตาต่อทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ไม่ว่าจะดีหรือเลว

และพระคัมภีร์ก็บอกเราว่า พระองค์ประทานโอกาสแก่เราที่จะรับรู้ได้ว่าพระองค์คือใคร พระองค์บอกเราว่า

โดยผ่านทางพระเมตตาของพระองค์

พระเจ้าเป็นเจ้าได้ประทานโอกาสแก่ทุกคนที่ติดตามพระองค์และคนที่ปฏิเสธพระองค์

เพื่อรับฟังข้อความของพระองค์ เพื่อศึกษาพระวาทะของพระองค์ และเพื่อได้รับความรอด ดังนั้น

พระเจ้าเป็นเจ้าจึงเมตตาแม้กระทั่งกับคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระองค์

และสำหรับคนที่เป็นของพระองค์ พระองค์ได้สัญญาว่าจะสถิตอยู่ด้วยเสมอและจะอวยพรพรพพวกเขาตลอดไป

— คร. อัลวิน พาติญา (แปลจากคัมภีร์ภาษาอื่น)

ตามที่เปาโลอธิบายในเอเฟซัส 2:8:

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทาง

ความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า (เอเฟซัส 2:8)

บัดนี้

เราได้เห็นแล้วว่าพลวัติของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและคนของพระองค์เกี่ยวพันอย่างไรกับการสำแดงพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าต่อไปเราควรศึกษาว่า ชีวิตในพันธสัญญากับพระเจ้าเกี่ยวพันกับบททดสอบเรื่องความรักภักดีอย่างไร ข้อบังคับต่าง ๆ เรื่องการเชื่อฟังนี้เปิดเผยสภาพจิตใจของคนเหล่านั้นที่อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า

บททดสอบเรื่องความรักภักดี

เราควรกล่าว ณ ที่นี้ก่อนว่า ในศตวรรษที่ 20

นักวิชาการมากมายเริ่มเปรียบเทียบพันธสัญญาในพระคัมภีร์กับเอกสาร โบราณจากตะวันออกใกล้อีกชุดหนึ่งที่นิยมเรียกว่า “บันทึกสมบัตินิราชา” ในบันทึกเหล่านี้ รัฐผู้ปกครองมอบผลประโยชน์แก่รัฐบาลหรือประชากรได้ปกครองการศึกษาในช่วงต้นทำให้หลายคนสรุปว่า สัมพันธภาพดังกล่าวปราศจากพันธหรือข้อบังคับ นั่นคือไม่มีบททดสอบด้านความรักภักดีสำหรับผู้รับสมบัติพระราชนิราชา ด้วยเหตุนี้ นักตีความพระคัมภีร์จำนวนมากจึงมีความเห็นว่าบางพันธสัญญาในพระคัมภีร์ก็ไม่ได้กำหนดให้คนของพระเจ้าต้องแสดงความรักภักดีเช่นกัน แต่การค้นคว้าเพิ่มเติมในช่วงหลังซึ่งไปยังทิศทางตรงกันข้าม เราทราบในปัจจุบันว่า แม้กระทั่งบันทึกสมบัตินิราชาก็มีข้อบังคับให้ผู้รับต้องรับใช้อย่างจงรักภักดี ฉะนั้นเราจึงไม่ควรแปลกใจเมื่อพระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าทดสอบคนของพระองค์ด้านความรักภักดีในทุกพันธสัญญาตามพระคัมภีร์ รวมถึงพันธสัญญาใหม่ด้วย

เมื่อเรากล่าวว่าพระเจ้าทดสอบความรักภักดีของเรา อันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในพันธสัญญาใหม่ เราต้องหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดร้ายแรงบางประการก่อน หนึ่ง ตลอดพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ไม่มีคนบาปคนใดได้รับความรอดเพราะการทำดี เราจะไม่มีวันไปถึงซึ่งความสมบูรณ์พร้อม ซึ่งจำเป็นสำหรับการรับพระพรนิรันดร์ของพระเจ้า โดยความพยายามของเราเอง สอง การดีทั้งสิ้นที่เราทำนั้นเป็นไปไม่ได้โดยพระคุณของพระเจ้าที่ทำงานภายในเราเท่านั้น เราไม่มีทางทำการดีใด ๆ สำเร็จโดยปราศจากพระเมตตาของพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระองค์ และสาม เรายังจำเป็นต้องตระหนักว่าพระเจ้าได้เรียกประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์เสมอมา ให้เชื่อฟัง ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ พระเจ้าทดสอบและพิสูจน์สภาพจิตใจที่แท้จริงของคนของพระองค์โดยผ่านการที่พวกเขาตอบสนองต่อพระบัญชาของพระองค์

สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากให้ผู้เชื่อในพระคริสต์ทุกคนรับทราบไว้ก็คือ สัมพันธภาพส่วนบุคคลกับพระเจ้ามิได้เริ่มต้นในพระคัมภีร์ใหม่ แต่คือความเต็มใจรับพระสัญญาที่มีมาช้านาน นั่นคือ “เราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา” นี่คือนิยามที่มีมาตั้งแต่แรกในครั้ง ตั้งแต่สวนเอเดน ตั้งแต่ปฐมกาล 12 ตั้งแต่การสร้างประชากรแห่งพันธสัญญา และด้วยเหตุนี้

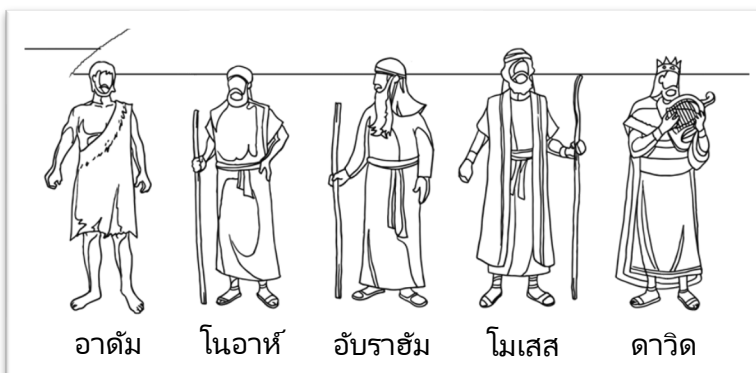
การอุทิศตนจากภายในก็คือปฐมเหตุแห่งการเชื่อฟัง การอุทิศตนไม่ใช่ผลของการเชื่อฟัง
ไม่ใช่สิ่งที่เพิ่มเข้ามานอกเหนือจากการเชื่อฟัง ... เราเชื่อฟังพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรงรักเรา เพราะพระองค์ได้ “หมั่น” เราไว้
เพราะพระองค์ได้ก่อร่างสร้างเรา เพราะพระองค์ได้สถิตกับเราเสมอผ่านทุกหุบเขา ผ่านทุกแดนทุรกันดาร ผ่านทุกชัยชนะ
เช่นนั้นเอง การเชื่อฟังจึงเกิดจากสัมพันธภาพ ไม่ใช่เกิดจากข้อบังคับ

— ดร. โจเอล ซี ฮันเตอร์

เพื่อให้เข้าใจความหมายของเรา เราจะสรุปประเด็นสำคัญว่าการทดสอบความจงรักภักดีปรากฏในพันธสัญญาต่าง ๆ
ในพระคัมภีร์เดิมอย่างไร จากนั้น เราจะดูว่าการทดสอบความจงรักภักดีในพันธสัญญาใหม่ ให้เราเริ่มต้นที่พระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิม

ทุกคนที่คุ้นเคยกับพระคัมภีร์รู้ว่า พระเจ้าทดสอบอาดัมในสถานะตัวแทนพันธสัญญาของพระเจ้า
โดยผ่านคำสั่งของพระองค์ในสวนเอเดน
และเรารู้ด้วยว่าพระเจ้าเรียกร้องให้ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ที่สืบเชื้อสายจากอาดัม นั่นคือ มนุษยชาติทั้งปวง
มีความจงรักภักดี

โนอาห์

ในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์
ก็ถูกทดสอบโดยคำสั่งของพระเจ้า
ทั้งก่อนและหลังเหตุการณ์น้ำท่วมโลก
และพระคัมภีร์ก็บ่งบอกว่า
พระเจ้าทดสอบจิตใจของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ต่อไป
และนั่นก็หมายถึงมนุษยชาติทั้งมวลเช่นกัน

เรื่องราวของชีวิตของอับราฮัมแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทดสอบความจงรักภักดีของท่านอัครบิดรอย่างไรในหลายวิธี
ในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์ ตัวอย่างหนึ่งก็คือ ปฐมกาล 22:1-19
บอกชัดเจนว่าพระเจ้าทดสอบอับราฮัมเมื่อพระองค์บอกให้ท่านถวายอิสอัค บุตรชายของท่าน เป็นเครื่องบูชา ในปฐมกาล 22:12
ทูตของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าบอกอับราฮัมว่า:

บัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า เพราะเจ้าไม่ได้หวงลูกชายของเจ้าจากเรา แม้เป็นลูกชายเพียงคนเดียวของเจ้า (ปฐมกาล 22:12)

เราสามารถเห็นในข้อความนี้ว่า เหตุใดพระเจ้าจึงบัญชาอับราฮัมเช่นนั้น
พระองค์ทดสอบท่านเพื่อพิสูจน์สภาพจิตใจที่แท้จริงของท่าน

ในท่านองเดียวกัน

พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าทดสอบความรักภักดีของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ที่สืบเชื้อสายจากอับราฮัม นั่นคือชาวอิสราเอลและชาวต่างชาติที่ถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอล

โมเสสถูกทดสอบโดยพระบัญญัติของพระเจ้าตลอดชีวิตของท่านในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของอิสราเอล และพระเจ้าอธิบายน้อย่างกระฉ่างชัดว่าพระองค์มอบพระบัญญัติแก่อิสราเอล ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ เพื่อทดสอบพวกเขา ในเฉลยธรรมบัญญัติ 8:2 โมเสสบอกประชากรว่า:

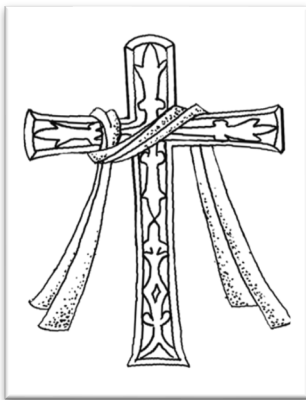
จงระลึกว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านผ่านถิ่นกันดารตลอดสี่สิบปีที่ผ่านมาอย่างไร
พระองค์ทรงทำให้ท่านถ่อมลงและทดสอบจิตใจของท่านว่า ท่านจะทำตามพระบัญชาของพระองค์หรือไม่
(เฉลยธรรมบัญญัติ 8:2)

ในแนวทางเดียวกัน

เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของดาวิดบ่งบอกว่าพระเจ้าทดสอบความรักภักดีของท่านในฐานะกษัตริย์ที่เป็นตัวแทนพันธสัญญาของอิสราเอล และตามที่พระคัมภีร์เดิมแสดงให้เห็นแล้วครั้งแล้ว พระเจ้าทดสอบประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ นั่นคือบุตรหลานของดาวิดและชนชาติอิสราเอล ตลอดมาในทุกชั่วอายุคน

เมื่อได้กล่าวถึงการที่พระเจ้าทดสอบความรักภักดีในพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมแล้ว
ต่อไปเราจะสำรวจวิธีการที่พระเจ้าทดสอบความรักภักดีของชนของพระองค์ในพันธสัญญาใหม่

พันธสัญญาใหม่

ตามที่เราได้เห็น

พระคุณของพระเจ้าได้ถูกทดลองมาในพันธสัญญาใหม่อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ แต่ก็ปรากฏเช่นกันว่าพระคัมภีร์ใหม่ก็มีพระบัญญัติและคำสั่งนับไม่ถ้วนจากพระเจ้า เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เช่นเดียวกับในพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิม พันธสัญญาใหม่ก็กำหนดให้มีการทดสอบความรักภักดีเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้

พระคัมภีร์ใหม่จึงให้ความสนใจอย่างมากไปที่ความจงรักภักดีของพระคริสต์ในฐานะตัวแทนของพันธสัญญาใหม่ โดยกล่าวว่า ในช่วงเปิดตัวแผ่นดินของพระเจ้า พระเยซูได้สอบผ่านทุกการทดสอบความรักภักดีที่พระเจ้ากำหนดให้พระองค์ต้องเผชิญ เราอ่านพบในฮีบรู 4:15 ว่า:

เพราะเราไม่ได้มีมหาบุรุษซึ่งไม่อาจเห็นใจในความอ่อนแอต่างๆ ของเรา
แต่ทรงถูกลองใจเช่นเดียวกับเราทุกประการ กระนั้นก็ทรงปราศจากบาป (ฮีบรู 4:15)

และจงฟังฟิลิปปี 2:8 ซึ่งเปาโลกล่าวถึงการเชื่อฟังอันน่าทึ่งของพระคริสต์:

และเมื่อทรงปรากฏเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง และยอมเชื่อฟังแม้ต้องตายบนไม้กางเขน!
(ฟิลิปปี 2:8)

ในศาสนาคริสต์พระคัมภีร์ใหม่

จุดสูงสุดของการที่พระเยซูปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความจงรักภักดีก็คือการที่พระองค์ยอมสิ้นพระชนม์บนกางเขน แต่เหตุใดการแสดงออกถึงความเชื่อฟังนี้จึงสำคัญยิ่ง?

นับตั้งแต่ความบาปเข้ามาในโลกนี้ พระเจ้าได้กระทำให้ร้อนใจชั่วคราวสำหรับความบาปของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ ผ่านโลหิตของเครื่องสัตวบูชา แต่ฮีบรู 10:1-14 สอนเราว่า เครื่องบูชาเหล่านี้ไม่สามารถนำมาซึ่งการอภัยบาปอย่างถาวรในที่สุดสำหรับแผ่นดินแห่งชัยชนะของพระเจ้า ดังนั้น ในขณะที่อิสราเอลใกล้จะตกไปเป็นเชลย พระเจ้าได้เปิดเผยในอิสยาห์ 53:1-12 ว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คือพระเมสสิยาห์ จะต้องสิ้นพระชนม์ด้วยความเต็มใจ เพื่อชดเชยความผิดบาปของคนของพระองค์ โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ กษัตริย์ผู้เป็นตัวแทนพันธสัญญาจะนำคนของพระเจ้าเข้าไปสู่สง่าราศีของอาณาจักรนิรันดร์แห่งชัยชนะของพระองค์ พระเยซูกระทำบาปในการเปิดตัวแผ่นดินของพระเจ้าสำเร็จ เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขนโดยสมัครใจ เราอ่านพบสิ่งนี้ในข้อความต่าง ๆ เช่นมัทธิว 8:17 กิจการ 8:32-33 โรม 6:10 และ 1 เปโตร 2:22-25 โดยการสอบผ่านบททดสอบความจงรักภักดีในฐานะตัวแทนของพันธสัญญาใหม่ พระเยซูได้ชี้ใช้ความบาปอย่างถาวรและอภัยโทษชั่ววินิรันดร์แก่ทุกคนที่เชื่อในพระองค์

นอกจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนกางเขนแล้ว พระวาทะ เช่น ฮีบรู 8:1-2 ยังได้ชี้ให้เห็นว่า พระคริสต์ ในฐานะบุตรของดาวิด ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างเชื่อฟังในสวรรค์ตลอดระยะเวลาแห่งความก้าวหน้าของแผ่นดินของพระองค์ และ 1 โครินธ์ 15:24 สอนว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาพร้อมสง่าราศีในระยะแห่งการสำเร็จบริบูรณ์ พระองค์จะส่งมอบแผ่นดินแก่พระเจ้าพระบิดา อันเป็นการรับใช้อย่างถ่อมใจ

ศาสนาคริสต์พระคัมภีร์ใหม่นับความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์แบบของพระคริสต์ในฐานะตัวแทนพันธสัญญาใหม่มากเพียงใด เช่นกัน ก็ยังเน้นมากเพียงนั้นว่าบททดสอบความจงรักภักดียังคงมีผลต่อคริสตจักร อันเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่

นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ความเข้าใจเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของคริสตจักรกับพระคริสต์จะช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับบททดสอบความจงรักภักดีสำหรับคริสตจักร ในด้านหนึ่ง คริสตจักรนั้นอยู่ “ในพระคริสต์” ในนัยยะที่ว่าเราผูกพันกับพระองค์ต่อหน้าพระเจ้าในราชสำนักในสวรรค์ของพระองค์ และจาก 1 ทิโมธี 3:16 พระคริสต์ได้ผ่านบททดสอบความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์แบบ และพระองค์ได้รับการพิชิตเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากความตาย ด้วยเหตุนี้ พระวาทะเช่นโรม 4:23-25 สอนว่า การพิชิตอย่างชอบธรรมที่พระคริสต์ได้รับในราชสำนักในสวรรค์ก็ถือว่ามีผลต่อทุกคนที่มีความเชื่อที่ช่วยให้รอดในพระองค์ ในพระคริสต์ ผู้เชื่อได้รับการพิพากษาในฐานะคนที่ได้ผ่านบททดสอบแล้ว เพราะพระคริสต์ได้ผ่านบททดสอบนั้นเพื่อเรา ความจริงอันอัศจรรย์เกี่ยวกับพระคริสต์ในราชสำนักของพระเจ้าในสวรรค์นี้เป็นพื้นฐานสำหรับมุมมองทางศาสนศาสตร์ในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งนักศาสนศาสตร์โปรเตสแตนต์เรียกว่า “โซลา ฟิดี” (“sola fide”)—“ความชอบธรรมโดยความเชื่อเท่านั้น”

แต่ในอีกด้านหนึ่ง ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ก็หมายถึงประสบการณ์วันต่อวันกับการที่ “พระคริสต์สถิตในเรา” ด้วย ในขณะที่คริสตจักรยังคงตั้งอยู่บน โลกนี้ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี ประชากรภายในคริสตจักรก็มีประสบการณ์กับบททดสอบความจงรักภักดี ซึ่งจะพิสูจน์สภาพจิตใจของพวกเขา และพระวิญญาณของพระคริสต์ก็ทำงานภายในผู้เชื่อแท้ เพื่อทำให้พวกเขารับวิสุทธิ มิฉะนั้นของความเป็นหนึ่งเดียวของเรากับพระคริสต์สอดคล้องกับหลักคำสอนดั้งเดิมของโปรเตสแตนต์ในเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ หรือความบากบั่นอย่างต่อเนื่องเพื่อไปถึงความบริสุทธิ์ และพระคัมภีร์สอนเราว่าการทดสอบเป็นวิธีที่พระเจ้าใช้เพื่อขับเคลื่อนเราไปข้างหน้าสู่ความบริสุทธิ์ ยากอบ 1:2-3 กล่าวว่า:

พี่น้องทั้งหลายเมื่อใดที่ท่านเผชิญความทุกข์ยากนานา ประการ
จงถือเป็นเรื่องที่น่ายินดีจริงๆ เพราะท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้นทำให้เกิดความอดทนบากบั่น
(ยากอบ 1:2-3)

ต้องย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เราต้องจดจำไว้ว่าในระยะเปิดศักราชและระยะความก้าวหน้าของแผ่นดินของพระคริสต์ คริสตจักรที่มองเห็นได้ประกอบด้วยทั้งผู้เชื่อเท็จและผู้เชื่อแท้ และการทดสอบความจงรักภักดีนั้นเองที่จะทำให้ทั้งสองกลุ่มเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงว่าพวกเขามีความเชื่อที่ช่วยให้รอดหรือไม่ ผู้เชื่อเท็จย่อมสับสนในเรื่องความจงรักภักดีและหันออกจากการปรนนิบัติพระคริสต์ ตรงกันข้าม ผู้เชื่อแท่นั้น แม้มิได้สมบูรณ์แบบในชีวิตนี้ แต่ก็จะมีปากเปื่อยในความจงรักภักดีต่อพระคริสต์ โดยผ่านฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ เราอ่านพบใน 1 ยอห์น 2:19 เกี่ยวกับผู้เชื่อเท็จ ว่า:

พวกเขาออกไปจากพวกเรา แต่ที่จริงแล้วเขาไม่ใช่พวกเรา เพราะถ้าใช่เขาก็คงอยู่กับเราต่อไป
แต่การที่เขาออกไปแสดงว่าในพวกเขาไม่มีสักคนเดียวที่เป็นพวกเรา (1 ยอห์น 2:19)

ตามที่พระวจนะตอนนี้ออก

ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ประกอบด้วยบัญญัติมากมายจากพระเจ้าในฐานะบททดสอบความจงรักภักดีเพื่อพิสูจน์คนที่เป็นส่วนหนึ่งของพระกายแห่งผู้เชื่อแท้

ในคืนที่พระองค์ถูกทรมาน พระเยซูคริสต์ได้ประทานพันธสัญญาใหม่ และเช่นเดียวกับทุกพันธสัญญา

พันธสัญญานี้เกี่ยวพันกับการตอบแทนความมุ่งมั่นและพันธะต่างตอบแทน

และหนึ่งในความมุ่งมั่นสำคัญยิ่งของเรานี้พันธสัญญาอันวิเศษก็คือความมุ่งมั่นที่มีต่อความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระเยซูคริสต์ ที่จะเชื่อฟังพระประสงค์และวิธีการของพระองค์ ที่จะยอมจำนนและวางอาวุธของเราต่อหน้าพระองค์ผู้เป็นเจ้าชีวิตอย่างแท้จริง และที่จะสำแดงสิ่งเหล่านี้ออกมาในชีวิตอย่างแท้จริง ทั้งในแง่ทำทีในใจ

และความเต็มใจของเราที่จะทำตามพระทัยของพระเจ้าในโลกนี้ แต่หนึ่งในหลายสิ่งที่จะต้องเพิ่มเติม ณ ที่นี้ก็คือ การกระทำสำเร็จตามพันธะของเรานี้ตามพันธสัญญา คือ การกระทำสำเร็จซึ่งออกมาจากชีวิตของเรา

ด้วยฤทธิ์เดชและการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปลี่ยนแปลงทำทีแห่งความเชื่อฟังนั้นและพัฒนาให้เป็นมากกว่าการต้องทนทำตามหน้าที่ ดังนั้น

ในภาษาของพระคัมภีร์ พันธสัญญานี้จึงกลายเป็นพันธสัญญาแห่งการตอบแทนกันด้วยความยินดี พระองค์ผู้ดูแลเราก็นิยามในเรา

และเราก็นิยามในพระองค์ สิ่งนี้จึงช่วยให้คุณเกิดความเข้าใจบ้างเกี่ยวกับว่า

เหตุใดท่านอัครทูตจึงสามารถกล่าวได้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าไม่ใช่การทนทำตามหน้าที่ แต่เป็นความชอบธรรม สันติสุข

และความชื่นชมยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิสุทธิชนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบางท่านได้บอกเราว่า

พันธะที่ดำรงอยู่เพื่อสัตย์ซื่อและจงรักภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเรา นั่นคือพันธะที่เราต้องทำให้สำเร็จมิใช่ทำอย่างเสียมิได้ แต่ด้วยความกระตือรือร้น ด้วยสุดจิตสุดใจของเรา เพราะพระองค์ได้ไถ่เรามาแล้ว เช่นนั้น เราจึงพบว่าพระองค์และหนทางของพระองค์ล้วนนำยินดี

— ดร. เคล็น จี สกอร์จี

เมื่อได้เห็นพลวัติของปฏิสัมพันธ์ในพันธสัญญาใหม่ในความสัมพันธ์กับพระกรุณาธิคุณอันประเสริฐของพระเจ้าและบททดสอบความจงรักภักดีแล้ว เราจะหันไปดูลูกประกอบที่สาม โดยศึกษาผลลัพธ์แห่งพระพรและผลลัพธ์แห่งคำสาปแช่งสำหรับการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง

ผลลัพธ์

เราจะดูผลลัพธ์ของการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟังในพันธสัญญากับพระเจ้า ในแนวทางที่สอดคล้องกับสิ่งที่เราอภิปรายก่อนหน้านี้ เราจะสำรวจพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิมโดยสังเขป และจากนั้นจะดูที่พันธสัญญาใหม่ เราจะเริ่มต้นที่ผลลัพธ์แห่งพระพร และการคำสาปแช่งในพันธสัญญาในพระคัมภีร์เดิม

พระคัมภีร์เดิม

ก่อนจะถึงพันธสัญญาใหม่ ผลลัพธ์แห่งพระพรและคำสาปแช่งเป็นมิติสำคัญยิ่งของปฏิสัมพันธ์ของพระเจ้ากับตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์ รวมทั้งประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ด้วย ตามที่เราได้กล่าวไว้แล้ว พระเจ้ามักจะปฏิบัติตามเงื่อนไขพันธสัญญาของพระองค์ในวิธีที่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ ดังนั้น ในพระคัมภีร์ พระเจ้าจึงมักจะเร่งรัดเพิ่มพูน ลด เลื่อน และแม้กระทั่งยกเลิกพระพรและคำสาปแช่งตามพันธสัญญาของพระองค์ ในเวลาและด้วยวิถีทางที่เกินความเข้าใจของมนุษย์ แต่พระองค์กระทำเช่นนั้นตามพระปัญญาและความประเสริฐอันสมบูรณ์แบบของพระองค์เสมอ

ในพันธสัญญาแห่งการวางรากฐาน พระเจ้าสาปแช่งอาดัม ตัวแทนพันธสัญญาของพระองค์ ให้ต้องเผชิญความทุกข์และความตาย เพราะการที่เขาไม่เชื่อฟัง แต่เราก็เห็นพระพรที่พระเจ้าประทานแก่อาดัมเช่นกัน ในปฐมกาล 3:15 พระเจ้าสัญญาว่าเผ่าพันธุ์มนุษย์จะมีชัยชนะเหนือเผ่าพันธุ์ของสราปีษ และทั้งคำสาปแช่งแห่งความตาย และความหวังแห่งชัยชนะก็ถูกส่งผ่านตามที่พระเจ้าเห็นสมควรไปสู่ประชากรแห่งพันธสัญญาที่มีอาดัมเป็นตัวแทน นั่นคือ มนุษยชาติ

ในพันธสัญญาแห่งเสถียรภาพของธรรมชาติ โนอาห์ ตัวแทนพันธสัญญา ได้รับพระพรสำหรับการรับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ แต่ท่านก็ต้องเผชิญกับคำสาปแช่งต่อไป เช่นความวุ่นวายในครอบครัวหลังน้ำท่วมโลก พระพรและคำสาปแช่งในลักษณะคล้ายกันก็เกิดขึ้นกับมนุษยชาติในชั่วอายุต่อมา นั่นคือ ประชากรแห่งพันธสัญญาที่โนอาห์เป็นตัวแทน

ในพันธสัญญาแห่งการเลือกชนชาติอิสราเอล อับราฮัมก็ได้รับผลลัพธ์แห่งพระพร และคำสาปแช่งในฐานะตัวแทนพันธสัญญาของพระเจ้าเช่นกัน ผลลัพธ์เหล่านี้ถูกส่งผ่านไปยังประชากรแห่งพันธสัญญา นั่นคือ ชาวอิสราเอล และรวมถึงบรรดาคนที่ถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอลในชั่วอายุหลังจากนั้นด้วย

ทำนองเดียวกัน ในพันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ ชีวิตโมเสสก็ได้รับพระพร และคำสาปแช่งของพระเจ้าในฐานะตัวแทนพันธสัญญา ยิ่งไปกว่านั้น บัญญัติของโมเสสได้กำหนดพระพรและคำสาปแช่งที่เฉพาะเจาะจงมากมาย ซึ่งจะตกไปถึงชาวอิสราเอลผู้เป็นประชากรแห่งพันธสัญญา รวมทั้งชาวต่างชาติที่ถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอลด้วย

ในพันธสัญญาแห่งการแต่งตั้งกษัตริย์ ดาวิดเอง ในฐานะตัวแทนพันธสัญญา ก็ได้รับผลลัพธ์แห่งพระพร และคำสาปแช่งเนื่องจากทั้งความสัตย์ซื่อ และความไม่สัตย์ซื่อของท่าน และสิ่งนี้ก็เป็นจริงสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาที่ ดาวิดเป็นตัวแทนด้วย ได้แก่ โอรส ธิดาของท่าน ประชากรอิสราเอล และคนต่างชาติที่ถูกยอมรับเข้าสู่อิสราเอลด้วย

เราได้เห็นผลลัพธ์แห่งพระพร และคำสาปแช่งในพันธสัญญาตามพระคัมภีร์เดิมอย่างสังเขปแล้ว หลักการเหล่านี้เป็นการปูทางให้ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่สอนเกี่ยวกับผลลัพธ์แห่งการเชื่อฟัง และการไม่เชื่อฟังที่สัมพันธ์กับพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์

พันธสัญญาใหม่

ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่เน้นว่าพระคริสต์ ในฐานะตัวแทนของพันธสัญญาใหม่ มีประสบการณ์กับทั้งคำสาปแช่ง และพระพรของพระเจ้า เปาโลอธิบายในกาลาเทีย 3:13 ว่าพระเยซูทนทุกข์กับคำสาปแช่งของพระเจ้าเพราะความบาปของคนที่วางใจที่เชื่อในพระองค์ เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

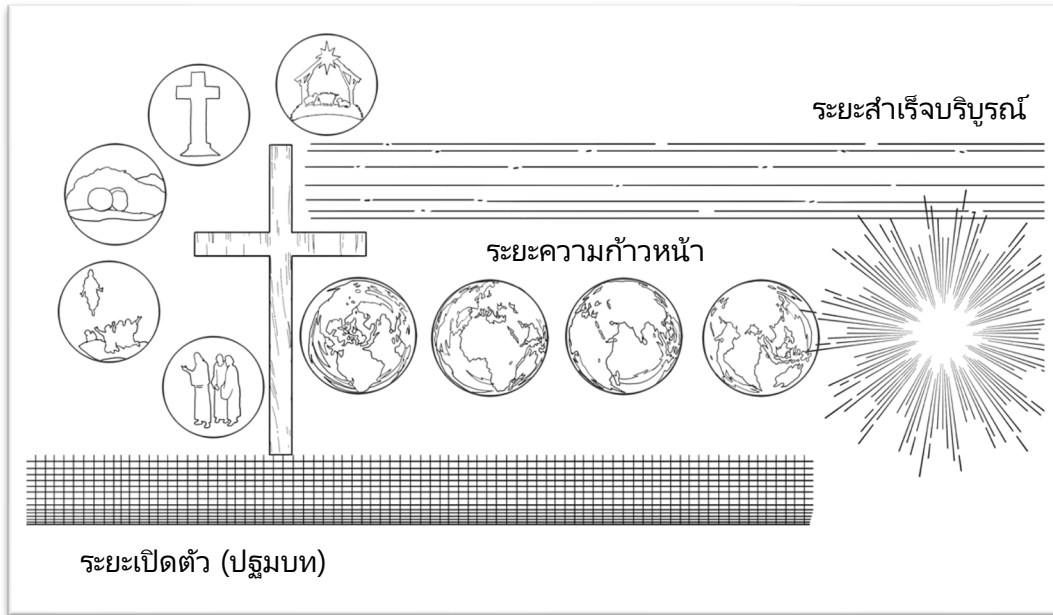
ขอให้เข้าใจว่า พระเยซูมิได้ตกอยู่ภายใต้คำสาปแช่งของพระเจ้าเพราะความล้มเหลวส่วนตัวของพระองค์เอง โดยส่วนตัว พระองค์ปราศจากบาป แต่ทรงยอมเพื่อทำให้อิสยาห์ 53:1-12 สำเร็จเป็นจริง พระองค์ทรงเป็นตัวแทนรับคำพิพากษาของพระเจ้าสำหรับคนของพระองค์ในทุกยุคทุกสมัย อย่างไรก็ตาม ในทางตรงกันข้าม เพราะเหตุความชอบธรรมโดยส่วนตัวของพระองค์เอง พระคริสต์จึงได้รับพระพรของพระเจ้า พระเยซูเป็นมนุษย์ผู้เดียวที่ปรนนิบัติพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบและคู่ควรกับรางวัลแห่งพระพรนิรันดร์ของพระเจ้า

จงฟังความเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อฟังของพระคริสต์กับพระพรของพระเจ้า ในฟิลิปปี 2:8-9:

เมื่อทรงปรากฏเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง และยอมเชื่อฟังแม้ต้องตายบนไม้กางเขน!
ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นผู้ที่สูงที่สุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์
(ฟิลิปปี 2:8-9)

ในศาสนาคริสต์พระคัมภีร์ใหม่

การคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซูในช่วงเปิดตัวแผ่นดินของพระเจ้านั้นเป็นรางวัลอันชอบธรรมสำหรับความเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แบบของพระองค์ที่มีต่อพระเจ้า พระเยซูยินดีกับพระพรของพระเจ้าตลอดยุคแห่งความก้าวหน้าของแผ่นดินของพระองค์ ในฐานะที่พระองค์ปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา และพระองค์จะได้รับพระพรยิ่งกว่านั้นเมื่อแผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์ และพระองค์ได้รับมรดกนิรันดร์แห่งการปกครองเหนือการทรงสร้างใหม่

พระเยซูทรงรับพระพรในทั้งสามระยะของแผ่นดินของพระเจ้า

เอาละ

ในเมื่อศาสนาคริสต์พระคัมภีร์ใหม่สดุดีพระเยซูอย่างมากสำหรับการที่พระองค์ได้รับพระพรแห่งการปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง เรารู้ว่าผลลัพธ์ของพันธสัญญาใหม่นี้ส่งผลต่อคริสตจักรด้วย นั่นคือ ประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่

นี่เป็นอีกครั้งที่เราเห็นว่าหลักคำสอนในพระคัมภีร์ใหม่เรื่องการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์เล็งไปถึงความจริงสองด้านนี้ ในด้านหนึ่ง เนื่องจากเราอยู่ “ในพระคริสต์” พระพรนิรันดร์ทั้งสิ้นของพระเจ้าก็ได้ถูกมอบแก่ผู้เชื่อแท้แล้ว ผู้เชื่อแท้สามารถสบายใจด้วยความมั่นใจในความจริงที่ว่าพวกเขาจะไม่วันประสบกับคำสาปแช่งนิรันดร์ของพระเจ้า พระพรนิรันดร์ของพวกเขามั่นคงเสมอ เพราะพระคริสต์คือตัวแทนพันธสัญญาของพวกเขา

เปาโลยืนยันในแนวคิดนี้เมื่อท่านเขียนบทสรวินัยอันเป็นที่รู้จักกันดี ในเอเฟซัส 1:3 ว่า:

สรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ประทานพระพรฝ่ายจิตวิญญาณนานัปการในพระคริสต์ แก่เราทั้งหลายในสวรรค์สถาน (เอเฟซัส 1:3)

เนื่องจากเราถูกผูกพันกับพระคริสต์ในสวรรค์ ผู้เชื่อแท้จึงได้รับ “พรฝ่ายจิตวิญญาณทุกอย่าง” แล้ว พระคริสต์แบกรับคำสาปแช่งนินทาของพระเจ้าเพื่อเราฉันใด พระองค์ก็ได้รับรางวัลแห่งพระพรนินทาจากพระบิดาเพื่อเราฉันนั้น

อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่ง การเป็นหนึ่งในเดียวกับพระคริสต์หมายความว่าพระคริสต์อยู่ในเรา กล่าวคือ พระองค์ทำงานในผู้เชื่อแท้ เพื่อที่พวกเขาจะมีประสบการณ์กับผลลัพธ์ของการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟังในชีวิตประจำวัน

เช่นเคย เราต้องระลึกเสมอว่า จนกว่าจะถึงเวลาที่พระคริสต์เสด็จมาด้วยสง่าราศี คริสตจักรที่มองเห็นได้จะประกอบด้วยทั้งผู้เชื่อแท้และผู้เชื่อเท็จ และศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่อธิบายว่า ผลลัพธ์แห่งพระพรและคำสาปแช่ง ทั้งในชีวิตนี้และช่วงนินทา มีผลอย่างไรต่อคนทั้งสองกลุ่มนี้

พระวจนะเช่นลูกา 12:45-46 และ โรม 2:4-5 อธิบายว่า ในขณะที่ผู้เชื่อแท้กบฏต่อพระเจ้าต่อไป พระพรต่าง ๆ ที่พวกเขาได้รับในชีวิตนี้ก็จะยิ่งเพิ่มคำสาปแช่งนินทาของพระเจ้าที่จะตกลงบนพวกเขาในการพิพากษาครั้งสุดท้าย และความลำบากและคำสาปแช่งที่พวกเขาได้รับในชีวิตนี้ ก็เป็นเพียงแค่การชิมลางคำสาปแช่งนินทาที่พวกเขาจะได้รับเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

ตรงกันข้าม ผู้เชื่อแท้ได้รับทั้งพระพรและคำสาปแช่งในชีวิตนี้เช่นกัน แต่พระพรที่ผู้เชื่อแท้ได้รับในชีวิตนี้เป็นการชิมลางพระพรนินทาที่จะมาถึงพวกเขาเมื่อแผ่นดินของพระเจ้าสำเร็จบริบูรณ์ และสำหรับผู้เชื่อแท้ ตามที่ข้อพระคัมภีร์เช่นฮีบรู 12:1-11 บอกเรา ความยากลำบาก หรือคำสาปแช่งชั่วคราวก็คือการฝึกวินัยโดยพ่อที่รักลูก ความยากลำบากเหล่านี้ชำระเราให้บริสุทธิ์และเพิ่มพูนพระพรนินทาที่เราจะได้รับเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ตามที่เราอ่านพบในวิวรณ์ 21:6-8 พระเจ้าตรัสว่า:

ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากธารน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย ผู้ที่มีชัยชนะจะได้รับทั้งหมดนี้เป็นกรรมสิทธิ์ เราจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นบุตรของเรา ส่วนคนขี้ลาดตาขาว คนที่ไม่เชื่อ คนชั่วช้า ฆาตกร คนผิดศีลธรรมทางเพศ คนใช้คาถาอาคม คนกราบไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดโกหก ที่ของเขาถือบังไฟกัมมะถันลูกโซน (วิวรณ์ 21:6-8)

ในวันนั้น ผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่จะถูกปรับโทษให้รับการพิพากษานินทา แต่ผู้เชื่อเท็จจะได้รับมรดกนินทาของพวกเขามาในการทรงสร้างใหม่อันเต็มไปด้วยสง่าราศี

ถ้าเราต้องการเห็นพระพรที่คนของพระเจ้าจะได้รับหลังการพิพากษาครั้งสุดท้าย เราก็ต้องอ่านวิวรณ์ 21 และ 22 ซึ่งบรรยายภาพอันแสนอัศจรรย์ของการทรงสร้างใหม่ ณ เวลาสิ้นโลก และข้าพเจ้าชื่นชอบคำบรรยายการทรงสร้างใหม่นี้ในวิวรณ์ 21 และ 22 เพราะว่ามันไม่ได้เป็นเพียงแค่ทสรุปรวบยอดของปฐมกาลของสวนเอเดน และไม่ใช่ว่าเป็นเพียงแค่การกลับมาของสวนเอเดน แต่แท้จริงแล้วเป็นการยกระดับสวนเอเดน เป็นพลัดแห่งการก้าวหน้า ดียิ่งกว่าที่สวนเอเดนเคยเป็น นั่นก็คือ ในสวนเอเดน อาดัมและเอวามีความรับผิดชอบที่จะปกครองภายใต้พระเจ้า ในการรักษาสวนและดูแลโลกนี้ ในการทรงสร้างใหม่ เราจะทำเช่นนั้นเหมือนกัน และนั่นคือพระพรของเรา แต่เราจะไม่มีวันทำบาป ในอดีต อาดัมและเอวาอยู่ในสภาพที่อาจทำบาปได้ แต่ในการทรงสร้างใหม่ คนของพระเจ้าจะไม่มีวันล้มลง ในสวนเอเดน พระเยซูมีไถ่อยู่ที่นั่นทางกายภาพ ทางร่างกาย แต่ในการทรงสร้างใหม่

พระเยซูจะอยู่ที่นั่นด้วย ดังนั้น พระพรที่เราได้รับเป็นมรดกในฐานะคนของพระเจ้า ประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ ก็คือการเป็นสิ่งที่ถูกสร้างใหม่จริงๆ ซึ่งดีเหนือกว่าสิ่งใดในโลกนี้เคยรู้จัก

— ดร. สตีเฟน อี. วิทเมอร์

สรุป

ในบทเรียนว่าด้วยพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์นี้ เราได้พิจารณาการที่พระเจ้าบริหารแผ่นดินของพระองค์ และได้เห็นว่าพระเจ้าบริหารแผ่นดินของพระองค์อย่างไร โดยผ่านตัวแทนแห่งพันธสัญญา และพระองค์สถาปนานโยบายอันเหมาะสมอย่างไรเมื่อพันธสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์พัฒนาไปข้างหน้าในแบบชีวภาพ นอกจากนี้ เรายังได้สำรวจว่าพลวัตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์เกี่ยวข้องกับพระกรุณาธิคุณของพระองค์ การที่พระองค์ทดสอบคนของพระองค์ด้านความจงรักภักดี และผลลัพธ์สำหรับการเชื่อฟังและการไม่เชื่อฟัง

เมื่อเราแสวงหาที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ใหม่ให้ดียิ่งขึ้น เราต้องระลึกเสมอว่าพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์นั้นมิได้เป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่ ในฐานะเป็นพันธสัญญาสุดท้ายที่พระเจ้ากระทำกับคนของพระองค์ พันธสัญญาใหม่นี้มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งกับทุกสิ่งที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ได้เขียนขึ้น พระเจ้าได้มีพระสัญญามั่นคงกับคนของพระองค์ในพระคริสต์โดยผ่านพันธสัญญาใหม่ และยิ่งเราเข้าใจเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่นี้มากขึ้นเพียงใด เราก็จะสามารถเห็นลักษณะสำคัญของศาสนศาสตร์พระคัมภีร์ใหม่มากยิ่งขึ้นเท่านั้น

วิทยากร

ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต (เจ้าภาพของรายการ) เป็นรองอาจารย์ใหญ่ของ วิลลิฟ ฮอลล์ แห่งมหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ซึ่งทำนยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการของวิทยาลัยการเทศนาด้วย ดร. ไวเบิร์ตได้รับปริญญาศาสนศาสตรมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ พันธกิจศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต จากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป และประกาศนียบัตรหลังปริญญาเอกในด้านการเรียนและการสอนในระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ท่านเป็นกรรมการของ ลาติเมอร์ ทรัสต์ ซึ่งเป็นองค์กรภาติของสภาเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐของคริสตจักรแห่งอังกฤษ และยังทำหน้าที่เป็นประธานของกลุ่มสามัคคีธรรมเพื่อพระวาจาและพระวิญญาณ ดร. ไวเบิร์ตยังดำรงตำแหน่งสาธุคุณของคริสตจักรเซนต์ ลูค ที่วิมเบิลดัน พาร์ค เป็นเวลาแปดปี ท่านได้ผลิตหนังสือและบทความทางศาสนศาสตร์มากมาย ซึ่งรวมถึง “ความเป็นเลิศในการเทศนา: การเรียนรู้จากผู้ที่ยอดเยี่ยมที่สุด” (IVP, 2011); “ความเครียด: หนทางสู่สันติสุข” (Inter-Varsity Press, 2014); “ชีวิตที่พระเยซูเปลี่ยนแปลง” (Christian Focus Publications, 2010)

ดร. คอนสแตนติน อาร์ แคมป์เบลล์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ โรงเรียนพระคริสต์ธรรม ทรินิตี อีแวนเจลิคอลล (Trinity Evangelical Divinity School)

ดร. โจเอล ซี ฮันเตอร์ เป็นศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักรนอร์ธแลนด์ คริสตจักรในเมืองออร์แลนโด มลรัฐฟลอริดา

คุณแบรดลีย์ ที จอห์นสัน เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเมธอดิสต์ เวสลีย์ ชาเพิล ยูไนเต็ด และศาสตราจารย์วุฒิคุณ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์แอสบิวรี

ดร. แดเนียล แอล คิม เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาเดิม ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมคัพวอแนนท์

ดร. ฌอน แม็คโดนาล์ฟ เป็นศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ กอร์ดอน-คอนเวลล์

ดร. อัลวิน พาติญญา เป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสเทิร์น

อภิธานศัพท์

อับราฮัม – อัครบิดรในพระคัมภีร์เดิม บุตรของเทราห์ บิดาของชนชาติอิสราเอล ซึ่งพระเจ้าได้กระทำพันธสัญญาด้วย ในปฐมกาล 15 และ 17 โดยพระองค์สัญญาว่าจะประทานลูกหลานมากมาย และแผ่นดินพิเศษแก่ท่าน

อาดัม – ผู้ชายคนแรก สามีของเอวา เป็นมนุษย์คนแรกที่พระเจ้ากระทำพันธสัญญาแห่งการวางรากฐานด้วย และตามพันธสัญญานี้ มนุษยชาติจะทวีจำนวนขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลกและปกครองแผ่นดินโลก

“เบ-ริท”/“เบ-ริธ” (“berith”) – คำศัพท์ภาษาฮีบรู (ทับศัพท์) โดยคำแปลที่นิยมใช้ที่สุดคือ “พันธสัญญา”

พระคริสต์เป็นศูนย์กลาง – มีศูนย์กลางอยู่ที่ความเป็นพระคริสต์ และพันธกิจของพระองค์

พระคุณทั่วไป – พระกรุณาธิคุณของพระเจ้าที่สำแดงแก่คนทั้งปวง

การสำเร็จบริบูรณ์ – ระยะที่สาม และสุดท้ายของอวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้ อันเป็นเวลาเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา และกระทำวัตถุประสงค์สูงสุดของพระเจ้าสำหรับประวัติศาสตร์ทั้งปวงให้สำเร็จเป็นจริง

การก้าวไปข้างหน้า – ระยะที่สอง หรือระยะกลาง ของอวสานกาลที่ได้ถูกเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้ อันเป็นช่วงเวลาของแผ่นดินของพระเจ้าหลังจากการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ แต่ก่อนถึงชัยชนะในบั้นปลาย

พันธสัญญา – ข้อตกลงอันมีผลผูกพันทางกฎหมาย ซึ่งกระทำระหว่างสองคนหรือคนสองกลุ่ม หรือระหว่างพระเจ้ากับคนหรือกลุ่มคน

พันธสัญญาแห่งการวางรากฐาน – พันธสัญญาของพระเจ้ากับอาดัม ซึ่งเน้นที่เป้าหมายของแผ่นดินของพระเจ้า และบทบาทของมนุษย์ในแผ่นดินของพระองค์

พันธสัญญาแห่งการสำเร็จเป็นจริง – พันธสัญญาของพระเจ้ากับคนของพระองค์ในพระคริสต์ โดยถูกออกแบบมาเพื่อแก้ไขความล้มเหลวในอดีตและเพื่อกระทำวัตถุประสงค์ของแผ่นดินของพระเจ้าสำเร็จเป็นจริง นิยมเรียกว่า “พันธสัญญาใหม่”

พันธสัญญาแห่งการเลือกชนชาติอิสราเอล – พันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ซึ่งย้ำความมั่นใจในสิทธิพิเศษ และความรับผิดชอบของอิสราเอลในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก บางครั้งเรียกว่า “พันธสัญญาแห่งพระสัญญา”

พันธสัญญาแห่งความเป็นกษัตริย์ – พันธสัญญาของพระเจ้ากับดาวิด ซึ่งสถาปนาอิสราเอลเป็นราชอาณาจักร และเน้นอำนาจราชวงศ์ของดาวิดจะยืนยง และลูกหลานของท่านจะประทับบนบัลลังก์และครองราชย์ตลอดไป

พันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ – พันธสัญญาของพระเจ้ากับโมเสส ซึ่งสถาปนาพระบัญญัติของพระเจ้าต่อหน้าหัวหน้าเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลในฐานะชาติที่เป็นหนึ่งเดียว

พันธสัญญาแห่งเสถียรภาพ – พันธสัญญาของพระเจ้ากับโนอาห์ ซึ่งให้ความมั่นใจในเสถียรภาพของธรรมชาติ

ดาวิด – กษัตริย์พระองค์ที่สองของอิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม

ผู้ได้รับพระสัญญาว่าลูกหลานของท่านจะประทับบนบัลลังก์และครองราชย์ตลอดไป

“ดิอาเทเก” (“diatheke”) – คำศัพท์ภาษากรีก (ทับศัพท์) แปลว่า “พันธสัญญา”

การเปิดตัว (ปฐมบท) – ระยะแรกของอวกาศเวลาที่ได้อุบัติเริ่มต้นหรือเปิดตัวไว้ หมายถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์และบรรดาพันธกิจของอัครทูตและผู้เผยพระวจนะของพระองค์

ความชอบธรรม – การประกาศความชอบธรรมในเบื้องต้น เมื่อผู้เชื่อได้รับการปลดปล่อยจากความรู้สึกผิดเพราะความบาปและได้รับการยอมรับเพราะความชอบธรรมของพระคริสต์

โมเสส – ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม และผู้ที่ปลดปล่อยชาวอิสราเอลจากการเป็นทาสในอียิปต์

ผู้เป็นตัวแทนของชนชาติที่พระเจ้ากระทำ “พันธสัญญาแห่งธรรมบัญญัติ” ด้วย และผู้ที่ได้นำ “บัญญัติสิบประการ” และ “หนังสือพันธสัญญา” ไปใช้กับชาวอิสราเอล อีกทั้งยังได้ปรากฏตัวพร้อมกับเอเลียห์เมื่อพระเยซูทรงจำแลงพระกาย

พันธสัญญากับชนชาติ – พันธสัญญาที่กระทำกับบุคคลที่เป็นตัวแทนของชนชาติอิสราเอล (เช่นอับราฮัม โมเสส และดาวิด)

พันธสัญญาใหม่ – พันธสัญญาแห่งการสำเร็จเป็นจริงในพระคริสต์ กล่าวถึงเป็นครั้งแรกในเยเรมีย์ 31:31

โนอาห์ – ชายผู้ซึ่ง ภายใต้อำนาจของพระเจ้า สร้างเรือขึ้นมาและรอดชีวิตจากน้ำท่วมโลก

ผู้เป็นบุคคลที่พระเจ้าประทานพันธสัญญาสากลให้ อันเป็นพระสัญญาจะประทานเสถียรภาพยั่งยืนของธรรมชาติ

การชำระให้บริสุทธิ์ – การกระทำให้คนและสิ่งของต่าง ๆ บริสุทธิ์

พระคุณที่ช่วยให้รอด – พระพรแห่งความรอดที่ประทานให้แก่ผู้เชื่อแท้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระคัมภีร์ฉบับเซปตจินต์ – พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่ถูกแปลเป็นภาษากรีก

“โซลา ฟิเด” (“sola fide”) – วลีภาษาละติน หมายความว่า “ความชอบธรรมโดยความเชื่อเท่านั้น”

ความเชื่อที่ว่าความชอบธรรมต้องเป็นโดยความเชื่อเท่านั้น ไม่ใช่โดยการกระทำ เป็นหนึ่งในหลักการพื้นฐานของกลุ่มปฏิรูป

รัฐผู้ปกครอง – จักรพรรดิหรือกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจเป็นผู้ปกครองเหนือชาติที่เล็กกว่า เป็นฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่าในการทำพันธสัญญาหรือผู้ที่ผู้คนจำเป็นต้องยอมสวามิภักดิ์

สนธิสัญญาระหว่างรัฐผู้ปกครองและรัฐบาล –

การจัดการพันธสัญญาซึ่งกระทำระหว่างจักรพรรดิผู้พิชิตและผู้ปกครองที่มีอำนาจต่ำกว่า

พันธสัญญาสากล – พันธสัญญาที่กระทำกับบุคคลที่เป็นตัวแทนของมนุษยชาติทั้งปวง (เช่น อาดัม และ โนอาห์)

รัฐบรรณาการ – กษัตริย์หรือชนชาติที่ต้องสวามิภักดิ์แก่จักรพรรดิหรือกษัตริย์ที่มีอำนาจสูงกว่า (รัฐผู้ปกครอง)